

SVETA NAUKA

NASLOV ORIGINALA

Kaivalya Darsanam THE HOLY SCIENCE

***Jnanavatar Swami Sri
Yukteswar Giri***

Uvodna riječ

Proroci svih zemalja i svih doba imali su uspjeha u svojoj potrazi za Bogom. Ulazeći u stanje istinskog prosvjetljenja, nirvikalpa samadhi, ti su sveci ostvarili Vrhunsku Stvarnost koja leži iza svih imena i oblika. Njihova mudrost i duhovna pouka postale su sveti spisi koje nalazimo u svijetu. I svi su oni ,iako se izvana razlikuju po šarolikoj odori riječi, izraz (neki otvoren i jasan, drugi skriven ili simboličan) iste osnovne istine duha.

Moj Gurudeva Jnanavatar Swami Sri Yukteswar iz Seramporea (1855-1936), bio je izrazito sposoban da spozna bazično jedinstvo između kršćanskih rukopisa i Sanathana Dharme.

Polažući svete tekstove na besprijekorno čisti stol svoga uma, bio je u stanju da ih secira skalpelom intuitivnog uma, i da odvoji dodatke i pogrešna tumačenja od istina koje su izvorno objavili proroci.

I baš je zahvaljujući nepogrješivom duhovnom uvidu Jnanavatara Swami Sri Yukteswara kroz ovu knjigu sada postalo moguće uspostaviti bazični sklad između teško razumljivog dijela Biblije, Ivanovog Otkrivenja i Sankhya filozofije Indije.

Kao što je moj Gurudeva objasnio u svom uvodu, ove je stranice napisao poslušavši zahtjev koji mu je postavio Babaji, sveti Guru Lahiri Mahasaye, koji je sa svoje strane, Guru Sri Yukteswara. O kristolikom životu ova tri velika učitelja pisao sam u svojoj knjizi „Autobiografija jednog yogija“.

Sanskrtski aforizmi koji se citiraju u „Svetoj nauci“ bacit će mnogo svjetla na Bhagavad GITU, kao i na ostale velike indijske spise.

Paramhansa Yogananda

249. godine (Dwapara)

(1949. godine)

Predgovor

V. J. Evans-Wentza, doktora književnosti, doktora znanosti, autora knjiga: Tibetanska knjiga mrtvih, Milarepa-veliki Yogi Tibeta, Tibetanska Yoga i tajna učenja, i dr.

Imao sam privilegiju...da upoznam Sri Yukteswar Girija. Lik prečasnog sveca pojavio se kao dio ilustracije na početku moje knjige „Tibetanska Yoga i tajna učenja“. Sri Yukteswara upoznao sam u Puriju, Orisa, u Bengalskom zaljevu. On je tada bio voditelj mirnog ašrama na morskoj obali gdje se uglavnom bavio duhovnom obukom grupe mladih učenika...Sri Yuktrswar je bio nježnog izgleda i glasa, njegova prisutnost je bila ugodna i vrijedna obožavanja koju su mu njegovi sljedbenici spontano iskazivali. Svi koji su ga znali, bilo da su pripadali njegovoj zajednici ili ne, ukazivali su mu najveće poštovanje. Živo se sjećam njegove visoke, uspravne asketske figure, odjevene u odjeću boje šafrana, onog koji se odrekao svjetovnih traganja, dok je stajao na vratima ašrama da mi iskaže dobrodošlicu. Za svoje zemaljsko prebivalište on je odabrao sveti grad Puri, gdje je veliki broj pobožnih Hindusa, predstavnika svih indijskih provincija, svakodnevno dolazio na hodočašće u čuveni Hram Jagannath, Gospoda Svijeta. U Puriju je Sri Yukteswar 1936. godine sklopio svoje smrtne oči za pozornicu ovog prolaznog stanja bića, znajući da je ova njegova inkarnacija dovedena do trijumfalne potpunosti.

Odistu mi je drago što mogu dati ovo svjedočanstvo o uzvišenom karakteru i svetosti Sri Yukteswara.

V.J. Evans Wentz

Uvod

„Kaivalya Darsanam“ (izlaganje Konačne Istine), napisao je Priya Nath Swami, sin Nata i Kadambini iz obitelji Karare iz Seramporea, Bengal. U Alahabadu, na zahtjev Velikog Učitelja Mahavatar Babajia, pred kraj 194. Godine tekuće Dwapara Yuge, ovo je izlaganje objavljeno za dobrobit svijeta.

Svrha ove knjige je da što jasnije pokaže kako između svih religija postoji suštinsko jedinstvo; da nema razlike između istina koje su u obzir uzimale različite vjere; da postoji samo jedna metoda kojom se razvija i vanjski i unutarnji svijet; i da postoji samo jedan Cilj koji priznaju svi sveti spisi. Ovu osnovnu istinu nije, međutim, lako razumjeti. Neslaganje koje postoji između različitih religija i ljudsko

neznanje gotovo da potpuno onemogućuju podizanje vela i pogleda u tu veliku istinitost. Vjeroispovijesti njeguju duh neprijateljstva i razmirica; neznanje produbljuje jaz koji jednu vjeroispovijest razdvaja od druge. Samo je nekolicina posebno nadarenih ljudi u stanju uzdići se iznad utjecaja vlastite vjeroispovijesti i naći apsolutnu suglasnost u istinama koje sve velike vjere propovijedaju.

Predmet ove knjige je da ukaže na sklad koji se nalazi u osnovi svih religija i pomogne im da se međusobno povežu. To je zaista herkulovski posao, ali mi je u Allahabadu ta misija povjerena svetom zapovijedi. Allahabad, sveta Prayag Tirtha, mjesto susreta rijeka Gangesa, Jamune i Saraswati, mjesto je okupljanja svjetovnih ljudi i duhovnih predanika u doba Kumbha Mele*. Svjetovni ljudi nisu u stanju nadići zemaljska ograničenja u koja su se zarobili; niti se duhovni predanici, kada su se već odrekli svijeta, usuđuju sići i umiješati se u njegovu vrevu. Pa ipak je ljudima koji su potpuno obuzeti zemaljskim brigama beskrajno potrebno vodstvo tih svetih bića koja donose svjetlost čitavom ljudskom rodu. Zato mora postojati mjesto gdje je jedinstvo između ova dva skupa moguće. Jedno takvo mjesto predstavlja upravo Tirtha. Smještena je na samoj obali svijeta, tako da je bure i oluje ne dodiruju; a sadhui koji nose poruku za dobrobit čovječanstva nalaze da je Kumbha Mela idealno mjesto da se daju uputstva onima koji su ih u stanju slijediti

*Zanimljivo je i da su tri svete rijeke simboli Nadija (kanala) kojima teče životna energija kroz tijelo i to: Ganges-Ida, Jamuna-Pingala i Sarasvati-Sušumna. Prve dvije rijeke teku na površini a treća je podzemna i vidi se samo jednom u svakih 12 godina, što je i vrijeme održavanja tradicionalne Kumbha Mele.

Upravo takvu odluku sam bio odabran proširiti kada sam posjetio Kumbha Melu koja se održavala u Allahabadu, siječnja 1894. Dok sam hodao obalama Gangesa, pozvao me je jedan čovjek, a potom sam bio počašćen razgovorom sa velikim svetim čovjekom, Babajiem, Gurudevom mog vlastitog Gurua, Lahiri Mahasaye iz Benaresa. Taj je sveti čovjek na Kumbha Meli bio, dakle, moj vlastiti Param-Guruji-Maharaj, iako sam ga tada sreo prvi put. Tijekom mog razgovora s Babajiem, govorili smo o posebnoj vrsti ljudi koja sada posjećuje ova mjesta hodočašća. Skromno sam napomenuo da postoje ljudi koji žive u dalekim krajevima svijeta – Europi i Americi – koji po inteligenciji daleko nadmašuju ove ovdje prisutne, koji propovijedaju različite vjere, a ne znaju pravo značenje Kumbha Mele. To su ljudi sposobni da komuniciraju sa duhovnim predanicima, bar što se njihove inteligencije tiče; pa ipak su ti intelektualci u stranim zemljama u mnogim slučajevima vezani za ekstremni materijalizam. Neki od njih, iako su slavni zbog svojih istraživanja u oblast znanosti i filozofije, ne prepoznaju ovo suštinsko jedinstvo u religiji. Zvanične vjere služe kao gotovo nepremostive prepreke koje prijete da zauvijek podijele ljudski rod. Moj Param-Guruji Maharaj Babaji se nasmiješio i počastivši me titulom Swamija, povjerio mi zadatak da napišem ovu knjigu. Ne

znam zbog čega, ali bio sam odabran da ovu prepreku uklonim i pomognem da se ustanovi osnovna istina u svim religijama. Knjiga je podijeljena u četiri dijela, u skladu sa četiri stupnja razvoja znanja. Najviši cilj religije je Atmajnanam, Samospoznaja. Ali, da bi se to postiglo, neophodno je znanje o vanjskom svijetu. Zato prvi dio ove knjige govori o Evandjelju i nastoji ustanoviti osnovne istine o stvaranju, kao i opisati evoluciju i involuciju svijeta.

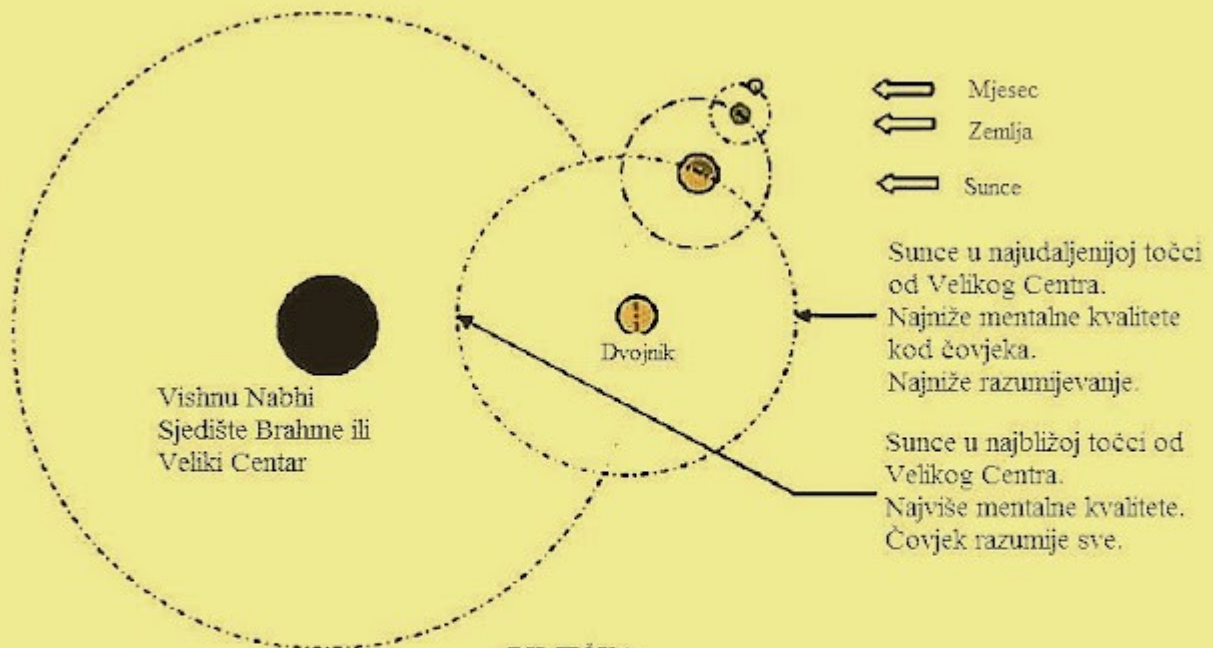
Ustanovljeno je da sva stvorenja, od najviših do najnižih u lancu stvaranja, žude ostvariti tri stvari – Svijest, Postojanje i Blaženstvo. To, svrha, odnosno cilj svih stvorenja, jest predmet razmatranja u drugom dijelu knjige. Treći dio govori o metodama za ostvarenje ova tri životna cilja. Četvrti dio raspravlja o otkrivenjima koja su došla od onih koji su daleko putovali kako bi ostvarili ova tri životna ideala i nalaze se veoma blizu svog cilja.

Metoda koju sam u ovoj knjizi usvojio je da neku tvrdnju najprije navedem sanskrtskim riječima istočnih mudraca pa je zatim objasnim s obzirom na svete spise Zapada. Na taj način sam se potrudio koliko sam god mogao pokazati kako između učenja i Istoka i Zapada nema nikakvog istinskog nesklada, a još manje nekog stvarnog sukoba. Pošto je pisanje ove knjige nadahnuo moj Param Gurudeva, u Dwapari brzog razvoja svih oblasti znanja, nadam se kako oni kojima je namijenjena neće previdjeti njen značaj.

Ovdje je neophodna kratka diskusija o Yugama, praćena matematičkim proračunima, da bismo objasnili činjenicu kako je doba u kom se svijet sada nalazi Dwapara Yuga i da je u ovom trenutku (1894 g.) 194 godine ove Yuge već prošlo, donoseći brzi razvoj ljudskog znanja.

Istočna astronomija nas uči da se mjeseci okreću oko svojih planeta, a planete se, okrećući se oko svoje ose, sa svojim mjesecima okreću oko Sunca, a Sunce, sa svojim planetima i njihovim mjesecima, uzima neku zvijezdu za svog parnjaka i okreće se oko nje za otprilike 24.000 zemaljskih godina – nebeska pojava koja uzrokuje da se ravnodnevnike točke kreću unatrag oko zodijaka. Sunce ima još jedan oblik kretanja, koji čini da se okreće oko Velikog Centra koji se naziva Vishnunavi (pupak Vishnua) i koji predstavlja sjedište stvaralačke moći Brahme, univerzalnog magnetizma. Brahma regulira dharmu, mentalnu vrlinu unutarnjeg svijeta. Kad Sunce u okretanju oko svog dvojnika dođe do mjesta koje je najbliže tom velikom centru, sjedištu Brahme (što se dešava kada točka jesenske ravnodnevnice dođe do prvog stupnja Oвна), dharmu, mentalna vrlina, postaje toliko razvijena da čovjek lako može razumjeti sve, čak i misterije Duha.

Kretanje Solarnog sistema oko Vishnu Nabhia ili Sjedišta Brahme.
Moguća prezentacija Sri Yukteswarovog objašnjenja u Svetoj Nauci.

BILJEŠKA

- Ovo je moguća vizualna prezentacija nebeskog kretanja koju je opisao Swami Sri Yukteswar u Svetoj nauci.
- Kružne orbite samo su okvirne. Isto tako mogu biti i eliptične.
- Kako bi dijagram bio što jednostavniji prikazani su samo Sunce i Mjesec u našem Sunčevom sistemu.
- Prikazano je kako se Sunce kreće oko Dvojnika, a oboje oko Velikog Centra. Ovo nije prezentirano u knjizi.

Ova prezentacija ne nalazi se u originalnom izdanju Sri Yukteswarove Svete Nauke, a ovdje se nalazi kako bi čitalac lakše predočio ideju kretanja našeg Sunca i njegovog dvojnika u odnosu na Veliki Centar.

Poslije 12.000 godina, kad Sunce u svojoj orbiti dođe do mjesta koje je najudaljenije od Brahme, Velikog Centra, (što se dešava kad jesenski ekvinocij padne na prvi stupanj Vage), dharma, mentalna vrlina, postaje toliko smanjena da čovjek nije u stanju shvatiti ništa izvan grubog materijalnog svijeta. Sa druge strane, kada se Sunce tijekom svoje revolucije počne približavati mjestu koje je najbliže ovom Velikom Centru, dharma, mentalna vrlina, se počinje razvijati; taj se razvoj postupno dovršava tijekom narednih 12.000 godina.

Svaki od ovih perioda od 12.000 godina donosi potpunu promjenu sistema, podjednako izvana u materijalnom svijetu i iznutra u intelektualnom ili električnom svijetu i naziva se jednom od Daiva Yuga, ili Električnih Parova. Tako Sunce za 24.000 godina obiđe puni krug oko svog parnjaka i dovrši jedan električni ciklus koji se sastoji od 12.000 godina uzlaznog i 12.000 godina silaznog luka. Razvoj dharme, mentalne vrline, isključivo je postupan i podijeljen u četiri različita stadija tijekom perioda od 12.000 godina. Vrijeme

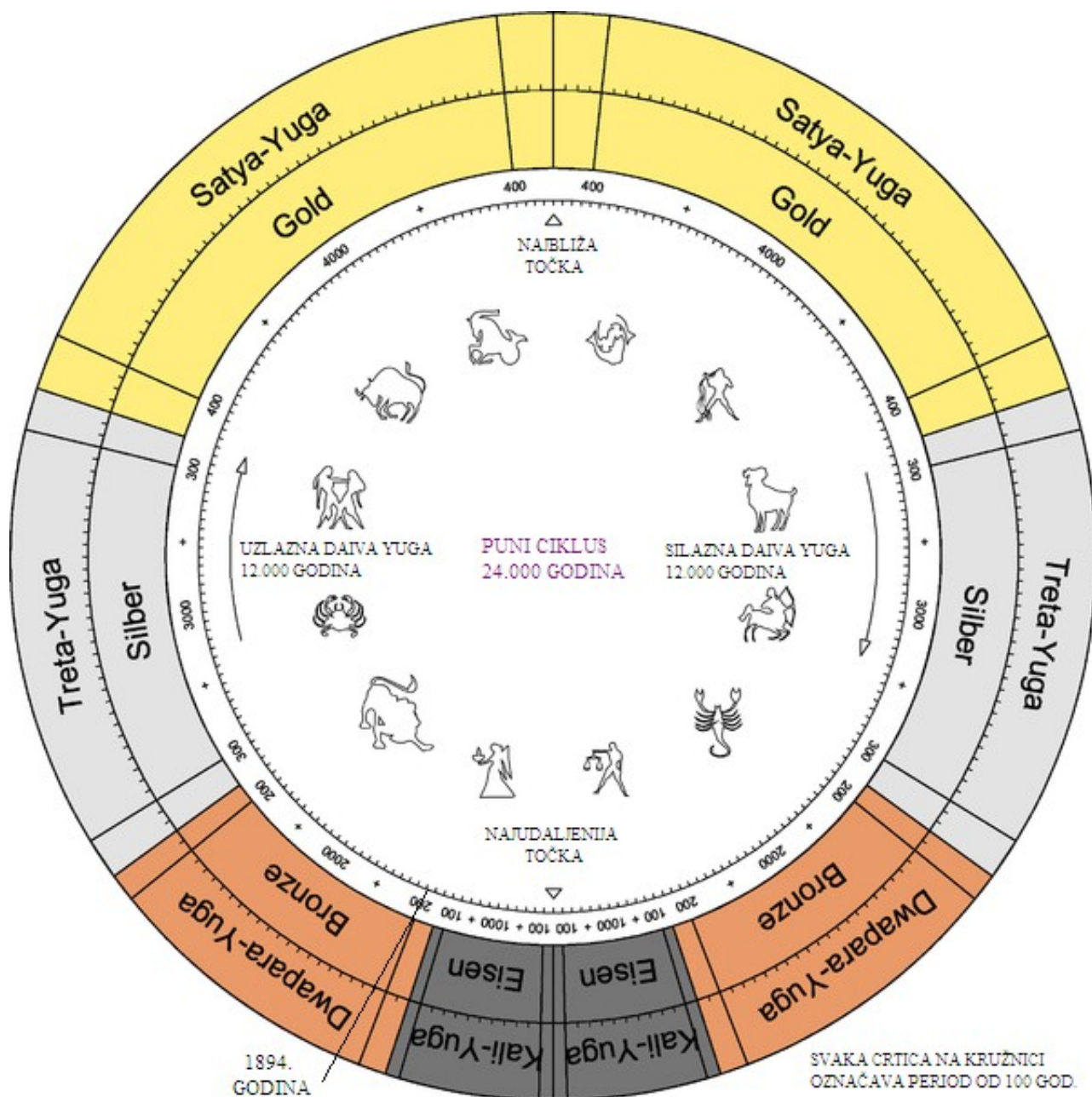
od 1200 godina za koje Sunce prođe 1/20 dio svoje orbite (vidi dijagram) naziva se Kali Yuga. Dharma, mentalna vrlina, ovdje je na svom prvom stupnju i razvijena je samo do četvrtine. Ljudski intelekt nije u stanju pojmiti ništa izuzev grube materije vječno promjenljive Kreacije, vanjskog svijeta. Period od 2400 godina, tijekom kojeg Sunce prođe 2/20 svoje orbite, naziva se Dwapara Yuga; dharma mentalna vrlina, je na svom drugom stupnju razvoja, ali je samo napola razvijena. Ljudski intelekt ovdje može razumjeti finije materije ili elektricitete i njihove osobine koje tvore principe ovog našeg vanjskog svijeta.

Period od 3600 godina tijekom kojeg Sunce prođe 3/20 svoje orbite, naziva se Treta Yuga. Dharma, mentalna vrlina, tada je na svom trećem stupnju. Ljudski intelekt postaje sposoban razumjeti božanski magnetizam, izvor svih električnih sila od kojih zavisi postojanje Kreacije. Period od 4800 godina tijekom kojeg Sunce prođe preostale 4/20 svoje orbite, sa jedne od strana najbliže Velikom Centru, naziva se Satya Yuga; dharma, mentalna vrlina, je ovdje na svom četvrtom stupnju razvoja i ljudski intelekt može razumjeti sve, čak i Boga, Duh koji leži izvan ovog vidljivog svijeta. Manu, veliki Rishi Satya Yuge, opisao je ove Yuge jasnije u slijedećim šlokama svoje Samhite:

„Kaže se da četiri tisuće godina traje Kriya Yuga (Satya Yuga) ili Zlatno doba svijeta. Njegovo svitanje traje isti koliko i sumrak (tj. $400+4000+400=4800$). U ostala tri doba, sa svitanjem i sumrakom, stotine i tisuće se smanjuju za jedan (npr. $300+3000+300=3600$). Četverostruki ciklus koji zahvaća 12.000 godina zove se Godina Bogova. Zbroj tisuću godina bogova daje jedan dan Brahme, a isto toliko traje i noć Brahme.“

Period Satya Yuge traje 4000 godina; 400 godina prije i poslije čiste Satya Yuge su njeni Sandhisi (Sandiji), ili periodi u kojima se prethodna Yuga preobražava u ovu, a ova u slijedeću. Na taj način je ukupno 4800 godina pravo trajanje Satya Yuge. U proračunavanju ciklusa ostalih Yuga i njihovih Sandhisa, utvrđeno je da se numerički dio treba izvesti iz tisuća i stotina koje označavaju cikluse prethodnih Yuga i Sandhisa. Po tom pravilu ispada da je trajanje Treta Yuge 3000 godina, a 300 godina prije i poslije toga predstavlja njene Sandhise, periode mutacija, što sve ukupno daje 3600 godina.

Tako je trajanje Dwapara Yuge 2000 godina, sa 200 godina prije i poslije kao njenim Sandhisima; ukupno 2400 godina. Na kraju, trajanje Kali Yuge je 1000 godina, sa 100 godina prije i poslije toga kao njenim Sandhisima; ukupno 1200 godina. Tako je ukupno 12.000 godina zbroj svih ciklusa ove četiri Yuge, vrijeme trajanja jedne od Daiva Yuga, ili Električnog Para, pri čemu dva ovakva ciklusa, tj. 24.000 godina čine električni ciklus. 1000 ovakvih Daiva Yuga predstavlja Dan Brahme, Kreativne Moći Tvorca, kad ono što je stvoreno (Kreacija) postoji u izvanjskom obliku; ciklus jednak ovome predstavlja Noć Brahme, kada ova kreativna noć spava i Kreacija nestaje.

Vaga je znak nasuprot Riba. Jesenska Ravnodnevnic sada je u znaku Vage; Proljetna Ravnodnevnic, dakle, neizbježno pada u Ribe. Metafizičari sa Zapada koji smatraju da Proljetni Ekvinocij ima glavnu važnost, kažu da je svijet sada u „Znaku Riba“.

Ravnodnevnic u svojim položajima imaju kretanje unatrag; dakle, kada Ravnodnevnic napuste znakove Ribe-Vagu, one ulaze u znakove Vodenjaka-Lava. Prema teoriji Swamija Sri Yukteswara, svijet je ušao u Doba Ribe-Vage u godini 499. naše ere, a ući će u Doba Vodenjaka-Lava dvije tisuće godina kasnije, u 2499. naše ere. (Bilješka izdavača)

Od 11.501 godine prije Krista, kada je točka jesenske ravnodnevnic padala na prvi stupanj Ovna, Sunce se počelo udaljavati od točke svoje orbite koja leži najbliže Velikom Centru ka točki koja leži na najvećoj udaljenosti od njega, i u skladu s tim se intelektualna moć čovjeka počela smanjivati. Tijekom 4800 godina, koliko je Suncu trebalo da prijeđe kroz jednu od dviju Satya Yuga, ili 4/20 svoje orbite, ljudski intelekt je potpuno izgubio moć da shvati duhovno znanje. Tijekom narednih 3600 godina, koliko je

Suncu trebalo da prođe kroz silaznu Treta Yugu, intelekt je postupno izgubio svu moć da shvati znanje o božanskom magnetizmu. Tijekom narednih 2400 godina koje su slijedile, dok je Sunce prolazilo kroz silaznu Dwapara Yugu, ljudski intelekt je izgubio sposobnost da pojmi znanje o elektricitetima i njegovim osobinama. U narednih 1200 godina, tijekom 499. godine naše ere, Sunce je prošlo kroz silazno doba Kali Yuge i došlo do točke koja je najudaljenija od Velikog Centra; jesenska ravnodnevnica bila je prvom stupnju Vage. Intelektualna moć čovjeka toliko se smanjila da nije više mogao pojmiti ništa osim grube materijalne komponente Kreacije. Razdoblje oko 500. godine naše ere bio je, stoga, najmračniji dio Kali Yuge i čitavog ciklusa od 24.000 godina. Zaista, povijest nam govori o točnosti tih starih proračuna indijskih Rishia i bilježi sveopće neznanje i patnju svih naroda u tom periodu.

Od 499. godine Sunce se počinje približavati Velikom Centru i ljudski se intelekt polako počinje razvijati. Tijekom 1100 godina uzlazne Kali Yuge, koja nas dovodi do 1599. godine, Ljudski intelekt je bio toliko neproziran pa nije mogao pojmiti elektricitet, Sukshmathute, fine materije stvaranja. I u političkom svijetu, uopćeno govoreći, nije bilo mira ni u jednom carstvu. Nakon ovog perioda, kad je prošlo 100 godina Sandhisa, prijelaznog perioda Kali Yuge, koje je spajaju sa narednom Dwapara Yugom, čovjek počinje primjećivati postojanje finijih materija, svojstva pet elektriciteta, panchatanmatra; a počinje se uspostavljati i politički mir.

Oko 1600. godine William Gilbert je otkrio magnetske sile i promatrao prisutnost elektriciteta u svim materijalnim supstancama. 1609. Kepler je otkrio važne zakone astronomije, a Galileo konstruirao teleskop. Drebbel je u nizozemskoj 1621. izumio mikroskop. Njutn je 1670. otkrio zakon gravitacije. Thomas Savery je upotrijebio parni stroj na kipuću vodu. Dvadeset godina kasnije Stephen Gray je otkrio djelovanje elektriciteta u ljudskom tijelu. U političkom svijetu, ljudi su počeli poštivati sebe, a civilizacija je napredovala na mnogo načina. Engleska se ujedinila sa Škotskom u moćnu kraljevinu. Napoleon je uveo svoj novi zakonik u Južnu Europu. Amerika je izborila svoju neovisnost, a Europa je u mnogim dijelovima postala mirna. Sa napretkom znanosti, svijet je prekriven željezničkim prugama i telegrafskim žicama. Pomoću parnog stroja, električnih uređaja i drugih uređaja, fine materije uvedene su u praktičnu uporabu, iako njihova priroda nije jasno shvaćena. Poslije 1899., po isteku 200 godina Dwapara Sandhisa, prijelaznog perioda Dwapara Yuge, početak će prava Dwapara Yuga od 2000 godina i donijeti čovječanstvu u cjelini istinsko razumijevanje osobina elektriciteta.

Toliki je utjecaj Vremena koje vlada svemirom. Nitko ne može prevladati ovaj utjecaj, osim onoga, tko blagoslovljen čistom ljubavlju, nebeskim darom prirode, postane božanski; pošto je kršten u svetoj struji Pranava (sveta vibracija Om ili Aum), on razumijeva Carstvo Božje.

Položaj svijeta u Dwapara Sandhis eri u kojem se sada nalazi (1894. godine) nije točno prikazan u Hindu godišnjacima. Astronomi i astrolozi koji proračunavaju godišnjake, rukovode se pogrešnim napomenama određenih sanskrtskih učenjaka (kao što je, npr. Kalluka Bhatta) o mračnom dobu Kali Yuge, i sad drže da je trajanje Kali Yuge 432.000 godina, od čega je do ove godine (1894.) prošlo 4994 godina pa je preostalo još 427.006 godina. Mračna perspektiva! Na sreću, nije točna. Ova greška se u godišnjake prvi put uvukla oko 700. godine pr.n.e., za vladavine rađe Parikshita, upravo po završetku zadnje silazne Dwapara Yuge. U to vrijeme, maharaja Yudhishtira, opažajući pojavu mračne Kali Yuge, prepustio je prijestolje svom unuku, spomenutom kralju Parikhshitu. Maharaja Yudhishtirase se, zajedno sa svim mudrim ljudima sa svog dvorca, povukao u Himalaje, raj svijeta. Tako na dvoru kralja Parikshita nije ostao nitko tko bi razumio principe ispravnog računanja trajanja određenih Yuga. I tako se, po završetku 2400 godina tadašnje Dwapara Yuge, nitko nije usudio da nastanak mračne Kali Yuge učini još očiglednijim time što bi započeo računanje od njene prve godine i što bi okončao broj godina Dwapara Yuge. U skladu sa tim pogrešnim načinom računanja, prva je godina Kali Yuge bila označena kao 2401., u skladu s godinom Dwapara Yuge. U godini 499. Naše ere, kada je 1200.godina prave Kali Yuge isteklo i Sunce dostiglo točku u svojoj orbiti najudaljeniju od Velikog Centra (sa jesenskim ekvinocijem na prvom stupnju Vage), trajanje Kali Yuge u njenom najmračnijem periodu bilo je proračunato na 3600, umjesto na 1200 godina. Sa početkom Uzlazne Kali Yuge, poslije 499. godine naše ere, Sunce se u svojoj orbiti počelo približavati Velikom Centru i u skladu s tim se ljudska intelektualna sposobnost počela razvijati. Stoga su tadašnji mudraci počeli primjećivati pogrešku u godišnjacima i ustanovili da su proračuni drevnih Rishia utvrdili razdoblje Kali Yuge na samo 1200 godina. Ali, budući da intelekt ovih mudraca još nije bio odgovarajuće razvijen, oni su mogli primijetiti jedino samu grešku, ali ne i razlog zbog kojeg je napravljena. U nastojanju da izgled stvar, oni su zamislili da 1200 godina, prava duljina Kali Yuge, nisu obične godine naše zemlje, već daibe godine („godine bogova“), koje se sastoje od 12 daiba mjeseci, od kojih svaki ima 30 daiba dana, a svaki daiba dan jednak je jednoj običnoj solarnoj godini naše zemlje. I tako je, prema njima, 1200 godina Kali Yuge zapravo iznosilo 432.000 zemaljskih godina.*

*(prim. izdavača): U drevnoj Vishnu Purani, u okviru njihovog kalendara, nalazimo da je: 1 daiba dan
= 1 ljudska godina, 360 daiba dana = 1 daiba godina. Iz toga je jasno da jedna daiba godina traje 360 ljudskih godina. Tako, npr, 1200 daiba godina, kada se pomnože sa 360, daju 432.000 ljudskih godina, netočno vrijeme trajanja Kali Yuge.

Da bismo došli do pravog zaključka, mi, međutim moramo uzeti u obzir položaj točke proljetne ravnodnevnicе u proljeće 1894. godine.

Astronomske tablice pokazuju da je ravnodnevnicа sada na 20 stupnjeva, 54 minuta i 36 sekundi udaljena od prvog stupnja Ovna

(zvijezde stajačice Revati), i proračuni pokazuju da je prošlo 1394 godine otkad je proljetna ravnodnevnicica počela svoje udaljavanje od prvog stupnja Ovna.

Oduzimajući 1200 godina (trajanje posljednje Uzlazne Kali Yuge) od 1394 godine, dobijemo 194, što označava koliko je svijet zašao u Uzlaznu Dwapara Yugu. Greška u starijim godišnjacima bit će tako jasno rastumačena kad ovom razdoblju od 1394 godine dodamo 3600 godina i dobijemo 4994 godine, što, prema prevladavajućoj pogrešnoj teoriji, predstavlja današnju godinu (1894.) u Hindu godišnjacima.

(Promatrajući dijagram dat u ovoj knjizi, čitalac će primijetiti kako jesenska ravnodnevnicica ove, 1894. godine, pada među zvijezde sazviježđa Djevice, u Uzlaznu Dwapara Yugu.)

U ovoj knjizi se spominju izvjesne istine, koje se tiču magnetizma, njegovih aura, različitih vrsta elektriciteta itd., iako ih suvremena nauka još nije u potpunosti otkrila. Što se tiče pet vrsta elektriciteta, ovdje se može primijetiti da se one mogu lako razumjeti ako čovjek svoju pažnju usmjeri na osobine nervnog sistema, koje su čisto električne prirode. Svaki od pet osjetilnih živaca ima svoje osobine i jedinstvenu funkciju. Optički živac prenosi svjetlost, a ne vrši funkciju slušnih i drugih živaca; slušni živac, sa svoje strane, prenosi jedino zvuk, ne vršeći funkciju ni jednog drugog živca itd. Tako je jasno da postoji pet elektriciteta, kojima odgovaraju pet svojstava korisničkog elektriciteta.

Što se magnetskih svojstava tiče, možemo se prisjetiti da je moć poimanja ljudskog intelekta sada toliko ograničena da bi bilo prilično beskorisno pokušati stvar razjasniti širokoj publici. Intelekt ljudi u Treta Yugi razumjet će osobine božanskog magnetizma (slijedeća Treta Yuga započet će 4099. godine). Danas, zaista, postoje izuzetne osobe koje, prevladavši utjecaj vremena, mogu već danas shvatiti ono što obični ljudi ne mogu; ali ova knjiga nije za te uzvišene, kojima ništa od ovoga i ne treba.

Zaključujući ovaj uvod, možemo primijetiti da su razne planete, koje vrše utjecaj na razne dane u sedmici, posudile svoja imena određenim danima. Na sličan način, različita sazviježđa, pošto imaju utjecaj na različite mjesece, dala su svoja imena hinduskim mjesecima. Svaka od velikih Yuga također jasno utječe na period vremena koji pokriva; zato je, u označavanju godina, poželjno da sam naziv ukazuje na to kojoj Yugi one pripadaju.

Pošto se Yuge računaju po položaju točke ravnodnevnicice, način brojanja godina u odnosu na njihovu Yugu zasnovan je na naučnom principu; njegova upotreba će otkloniti mnoge neprikladnosti koje su se u prošlosti javile zahvaljujući tome što su se razne ere vezivale za istaknute osobe, umjesto za nebeske pojave zvijezda stajačica. Mi, zato, predlažemo da godina u kojoj je ovaj uvod napisan nazovemo 194. godina Dwapara Yuge, umjesto 1894. godina nove ere, kako bismo pokazali koliko je točno vremena u ovoj Yugi prošlo. Ovaj način računanja prevladavao je u Indiji do vladavine kralja Vikramaditye, kad je uvedena Sambat era. Pošto

se način računanja vremena prema Yugama sam preporuča razumu, mi ga slijedimo i preporučamo da ga slijedi i široka publika.

Sada, u 194. godini Dwapara ere, pošto se mračno doba Kali Yuge odavno završilo, svijet poseže za duhovnim znanjem, a ljudima je potrebno da jedni drugima pomažu. Nadam se da će objavljivanjem ove knjige, kako je od mene tražio moj Sveti Param Guru Maharaj, biti od duhovne koristi.

Swami Sri

**Yukteswar Giri
Serampore, Zapadni Bengal**

26. Falgun, 194. godine Dwapara

(1894.)

POGLAVLJE 1

Evandjelje

SUTRA 1

PARAMBRAHMA (DUH ILI BOG) JE VJEČAN, POTPUN, BEZ POČETKA I KRAJA. ON JE JEDNO, NEDJELJIVO BIĆE.*

*Swami Sri Yukteswarji je izložio ove sutre (navode) samo na Sanskrtu, prijevod kojih je dat od izdavača originala ove knjige, a to je SRF.

Vječni Bog Otac, Swami Parambrahma, jedina je Stvarna Suština, Sat, i on je sve u svemu u univerzumu.

ZAŠTO JE BOG NEPOJMLJIV. Čovjek posjeduje vječitu vjeru i intuitivno vjeruje u postojanje suštine, za koju objekti čula – zvuka, dodira, vida, ukusa i mirisa, sastavni dijelovi ovog vidljivog svijeta – ne predstavljaju ništa drugo do njena svojstva. Pošto se čovjek poistovjećuje s materijalnim tijelom sastavljenim od gore navedenih svojstava, on je u stanju da pomoću svojih nesavršenih organa razumije samo te osobine, ali ne i supstancu kojoj te osobine pripadaju. Vječnog Oca, Boga, jedinu suštinu u univerzumu, ne može zato razumjeti čovjek ovog materijalnog svijeta, sve dok ne postane božanski uzdižući se iznad ove tvorevine tame, ili Maye. Vidi Poslanicu Hebrejima 11:1 i Ivan 8:28.

„A vjera je dakle čvrsto povjerenje u ono čemu se nadamo i uvjerenost u ono što ne vidimo.“
„Tada im reče Isus, kad uzdignete Sina čovjekova, znat ćete da sam ja to.“

SUTRA 2

U NJEMU JE PORIJEKLO SVEG ZNANJA I LJUBAVI, KORIJEN SVE SNAGE I RADOSTI.

PRAKRITI ILI PRIRODA BOGA. Svemoćna Snaga Shakti, ili, drugim riječima, Vječita Radost, Ananda, koja stvara ovaj svijet i Sveznajući Osjećaj, Chit (Čit), koje ovaj svijet čini svjesnim, pokazuje Prirodu, Prakriti, Boga Oca.

KAKO RAZUMJETI BOGA. Pošto je čovjek slika i prilika Boga, usmjeravajući svoju pažnju prema unutra, on može u samom sebi shvatiti spomenutu Snagu i Osjećanje, jedinstvena svojstva svojega Jastva: Svemoćnu Snagu kao svoju volju, Basana, sa uživanjem Bhaga i Sveznajućim Osjećanjem kao svojom Sviješću, Chetana koja uživa, Bhokta. Vidi Postanak 1:27.

„Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih.“

SUTRA 3

PARAMBRAHMA JE UZROK STVARANJA, UZROK JE PASIVNE PRIRODE (PRAKRITI), NJENOG IZLAŽENJA NA POVRŠINU. OD AUM-A (PRANAVA, RIJEČ, MANIFESTACIJA SVEMOĆNE SILE), DOLAZI KALA, VRIJEME; DESA, PROSTOR; I ANU, ATOM (VIBRIRAJUĆA STRUKTURA KREACIJE).

RIJEČ, AMEN (AUM), JE POČETAK KREACIJE. Izražavanje Svemogućće Snage (Odbijanje, čiji je komplementarni dio Sveznajuće Osjećanje, ili Ljubav – Privlačenje) jest vibracija koja se javlja kao određeni zvuk, riječ Amen, Aum. U svojim različitim aspektima Aum predstavlja ideju promjene koja je Vrijeme, Kala, Vječno nepromjenljivom; i ideju podjele, koja je Prostor, Desa u Vječito nedjeljivom.

ČETIRI IDEJE: RIJEČ, VRIJEME, PROSTOR I ATOM. Posljedica koja iz ovog proizlazi je ideja čestica – bezbrojnih atoma patra ili anu. Ove četiri stvari, tj. Riječ, Vrijeme, Prostor i Atom, jesu, prema tome, jedno te isto i u osnovi ne predstavljaju ništa drugo do puke ideje. Ovo očitovanje Riječi, koja postaje Tijelo, izvanjska materija, stvorilo je ovaj vidljivi svijet. Zato je ova Riječ Amen, Aum (Om), budući da predstavlja očitovanje Vječne Prirode Svemoguććeg Oca, ili Njegovog Vlastitog Jastva, nerazdvojna od Boga i nije ništa drugo do sam Bog. Kao što je Goruća Moć nerazdvojna od plamena i nije ništa drugo do sam plamen. Vidi Otkrivenje 3:14 i Ivan 1:1,3,14.

„Ovo govori Amen, Vjerni i Istiniti Svjedok, Početak Božjega stvorenja.“

„U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše kod Boga – i Riječ bijaše Bog...Sve je po njoj postalo i ništa što je postalo nije bez nje postalo...I Riječ tijelom postala i nastanila se među nama.“

SUTRA 4

POKRETAČ KREACIJE JE ANU ILI ATOMI. U CJELINI ONA SE NAZIVA MAYA ILI BOŽJA ILUZORNA TVOREVINA; SVAKI POJEDINAČNI ANU NAZIVA SE AVIDYA, NEZNANJE.

ATOMI, PRIJESTOLJE TVORCA. Ovi Atomi koji izvana i iznutra predstavljaju četiri gore spomenute ideje, jesu Prijestolja Duha, Tvorca, koji, blistajući u njima, stvara ovaj univerzum. Oni se u cjelini nazivaju Maya, Tama, jer onemogućavaju poimanje Duhovne Svjetlosti. Svaki od njih zasebno naziva se Avidya, Neznanje, jer čovjeku ne daju da spozna čak ni vlastito Jastvo. I tako, spomenute četiri ideje, koje prouzrokuju svu pometnju, spominju se u Bibliji kao četiri zvijeri. Sve dok se poistovjećuje sa svojim grubim fizičkim tijelom, čovjek se nalazi u položaju daleko nižem od Prvobitnog četverostrukog Atoma i shodno tome, ne uspijeva ga pojmiti. Ali kad se izdigne iznad tog nivoa, on ne samo da razumijeva Atom, izvana i iznutra, već i čitavu tvorevinu, očitovanu i neočitovanu („sprijeda“ i „straga“). Vidi Otkrivenje 4:6.

„Između prijestolja i onih oko prijestolja bijahu četiri Bića, sprijeda i straga puna očiju.“

SUTRA 5

SVEZNAJUĆA LJUBAV, ASPEKT PARABRAHME JE KUTASTHA CHAITANYA. INDIVIDUALNA OSOBNOST JE OČITOVANJE NJEGOVOG POSTOJANJA I JEDNO JE S NJIM.

KUTASTHA CHAITANYA (Kutašta Čaitanja), SVETI DUH, PURUSHOTTAMA (Purušotama). Očitovanje Premabijam Chit, Sveznajuće Ljubavi, jest Sveprisutni Život, Sveti Duh i naziva se Sveta Duša, Kutastha Chaitanya, ili Purushottama, koja obasjava Tamu, Mayu, kako bi svaki njezin dio privukla Božanskom. Ali Maya, Tama, ili njeni individualni dijelovi, Avidya, Neznanje, pošto su odbijanje samo, nisu u stanju primiti ili razumjeti Duhovnu Svjetlost, već je reflektiraju.

ABHASA CHAITANYA ILI PURUSHA, SINOVI BOŽJI. Ovaj Sveti Duh, pošto predstavlja očitovanje Sveznajuće Prirode Vječnog Oca Boga nije nikakva druga supstanca do sam Bog; i tako se te refleksije,

odrazi duhovnih zraka, nazivaju Sinovima Božjim, Abhasa Chaitanya ili Purusha. Vidi Ivan 1:4,5,11.

*„U njoj bijaše život i život bijaše svjetlo ljudima“
„I Svjetlo svijetli u tami, i tama ga ne obuže.“
„K svojim dođe, ali ga njegovi ne primiše.“*

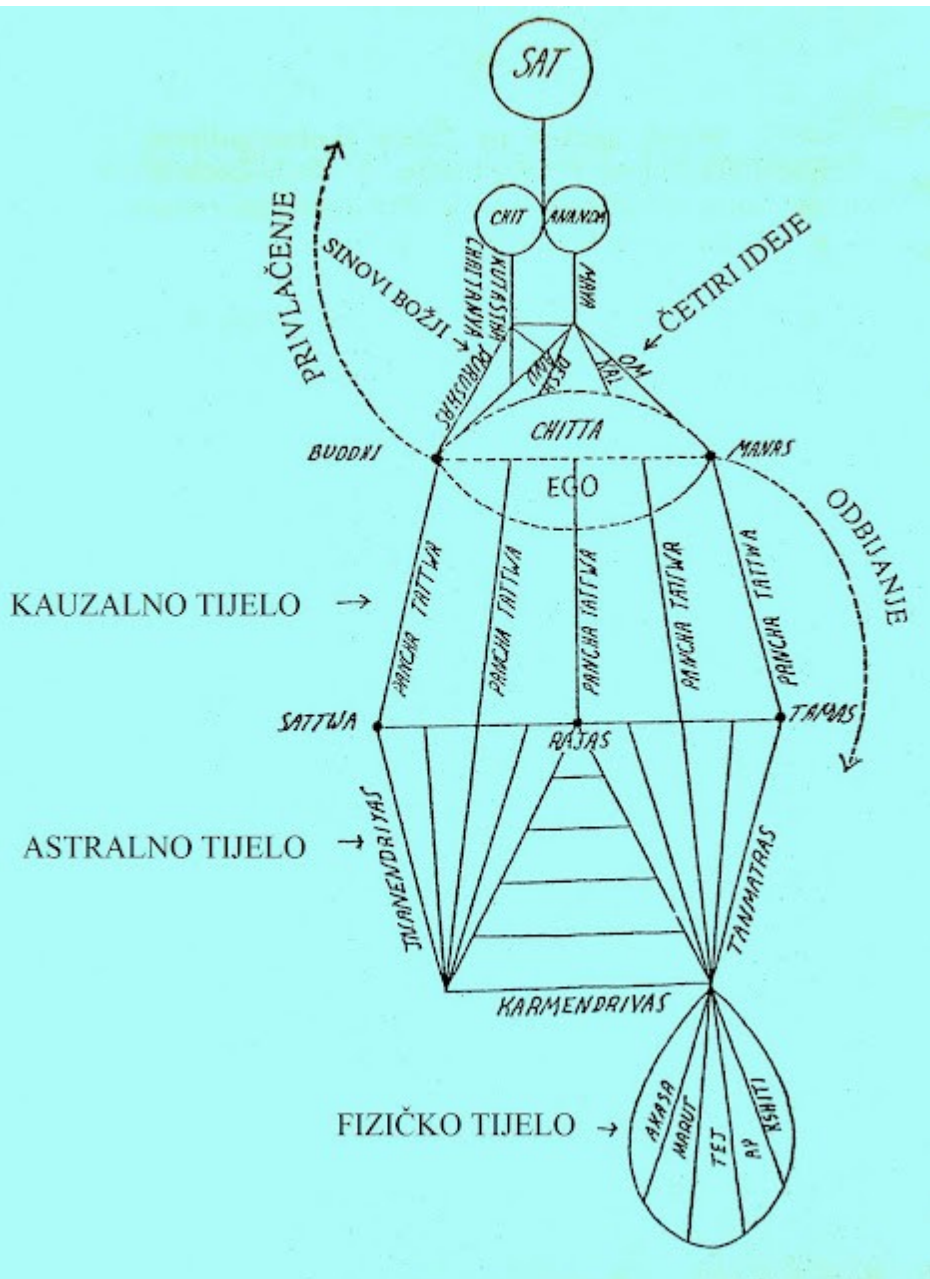
SUTRA 6

ATOM, POD UTJECAJEM CHITE UNIVERZALNOG ZNANJA) FORMIRA CHITU ILI MIRNO STANJE SVIJESTI UMA, KOJE KADA JE PRODUHOVLJENO IMA NAZIV – BUDHI, INTELIGENCIJA. NJEGOVA SUPROTNOST JE MANAS, UM U KOJEM ŽIVI JIVA ŠTO JE ISTO S AHAMKAROM, EGOM, IDEJOM O ODVOJENOJ INTELIGENCIJI.

CHITTA, SRCE; AHAMKARA, EGO, SIN ČOVJEČJI. Ovaj Atom, Avidya, Neznanje, pošto je pod utjecajem Univerzalne Ljubavi, Chit, Svetog duha, postaje oduhovljen, kao metalni iveri u magnetnom polju, u vlasti svjesne moći snagom osjećanja koja je nazvana Mahat, Srce, Chitta i budući takav, u njemu se javlja ideja odvojenog postojanja Jastva, koja se naziva Ahamkara, Ego, sin čovječji.

BUDHI, INTELIGENCIJA; MANAS, UM. Na ovaj način namagnetiziran, Atom ima dva pola od kojih ga jedan privlači prema Stvarnoj Suštini, Sat, a drugi ga odbija od nje. Prvi pol se naziva Satva ili Budhi, Inteligencija koja razlučuje što je istina. Drugi pol kao dio Odbijajuće Sile, oduhovljen od Svemogućće Sile kao što je naprijed rečeno, proizvodi idealan svijet za uživanje (ananda) i naziva se Anandatwa ili Manas, Um.

SUTRA 7-10

Jedina namjera ovog dijagrama je da pokaže razvoj različitih aspekata kreacije i nema za svrhu ilustrirati prostorni odnos među njima. (Izdavač)

CHITTA, ODUHOVLJENI ATOM, U KOJEM SE POJAVLJUJE AHAMKARA (IDEJA O ODVOJENOJ EGZISTENCIJI JASTVA), IMA PET OBLIKA POJAVLJIVANJA (AURA ELEKTRICITETA).

ONE (PET AURA ELEKTRICITETA) ČINE KAUZALNO TIJELO PURUSHE. PET ELEKTRICITETA, PANCH TATTWA, IZ SVOJA TRI ATRIBUTA, GUNA SU: SATTWA (POZITIVNO), RAJAS (NEUTRALNO) I TAMAS (NEGATIVNO) – PROIZVODE JNANENDRIYE (ORGANE AKCIJE) I TANMATRE (OBJEKTE ČULA).

OVIH PETNAEST ATRIBUTA UZ UM I INTELIGENCIJU ČINE SEDAMNAEST „SUPTILNIH UDOVA“ LINGASARIRA.

PANCHA TATTWE, KORIJENSKI UZROCI STVARANJA, PREDSTAVLJAJU KAUZALNO TIJELO. Ovaj oduhovljeni Atom, Chitta, Srce, budući da je očitovano Odbijanje, proizvodi pet vrsta aura elektriciteta iz svojih pet različitih dijelova: jedan iz središta, dva od dva ekstremiteta, a dva iz prostora koji se nalazi između središta i svakog od ekstremiteta. Tih pet vrsta elektriciteta, budući da su pod utjecajem Univerzalne Ljubavi, Svete Duše, privučeni prema stvarnoj suštini Sat, stvaraju magnetsko polje koje se zove tijelo Inteligencije ili Sattwa Buddhi. Ovih pet elektriciteta, budući da predstavljaju uzrok sveg ostalog stvaranja, nazivaju se Pancha Tattwe, pet korijenskih uzroka i smatraju se Kauzalnim tijelom Purushe, Sina Božjeg.

TRI GUNE, OSOBINE ELEKTRICITETA. Elektriciteti, koji su se razvili iz polarizirane Chitte, također su u polariziranom stanju i obdareni su trima svojim osobinama ili Gunama: Sattva, pozitivno, Tamas, negativno i Rajas, neutralno.

JNANENDRIYI, PET ORGANA DJELOVANJA. Pozitivni atributi ovih pet elektriciteta su Jnanendriyi, čulni organi – mirisa, okusa, vida, dodira i sluha – budući su privučeni utjecajem Manasa, Uma, suprotni pol oduhovljenog Atoma sačinjava tijelo istog.

KARMENDRIYI, PET ORGANA DJELOVANJA. Njihove neutralizirajuće osobine jesu Karmendriyi, organi djelovanja – govora, izlučivanja, razmnožavanja, pokreta (stopala) i manualne vještine (ruke). Ovi organi, pošto predstavljaju očitovanje neutralizirajuće energije oduhovljenog Atoma, Chitte (Srca), stvaraju energetska tijela, koje se naziva životna energija, Prana.

VISHAYA ILI TANMATRE, PET OBJEKATA ČULA. Njihovi negativni atributi su pet Tanmatri, ili objekata čula mirisa, okusa, vida, dodira i sluha, koji, preko neutralizirajuće moći organa djelovanja, ujedinjeni s organima čula, zasićuju želje Srca.

LINGASARIRA, SUPTILNO MATERIJALNO TIJELO. Tih petnaest atributa su dva pola – Umom i Inteligencijom – oduhovljenog Atoma, sačinjavaju Lingasariru ili Sukshmasariru, fino materijalno tijelo Purushe, sina Božjeg.

SUTRA 11, 12

GORE SPOMENUTIH PET OBJEKATA, KOJI SU NEGATIVNI ATRIBUTI PET ELEKTRICITETA, KOMBINIRANJEM STVARAJU GRUBE MATERIJU U NJIHOVIH PET OBLIKA: KSHITI, ČVRSTO TIJELO; AP, TEKUĆINA; TEJAS, VATRA; MARUT, PLINOVITE SUPSTANCE; I AKASHA, ETER. OVIH PET OBLIKA GRUBE MATERIJU I RANIJE SPOMENUTIH PETNAEST ATRIBUTA, ZAJEDNO SA MANASOM, UMOM, SVIJEŠĆU

ČULA; BUDDHIEM, DISKRIMINATIVNOM INTELIGENCIJOM; CHIT TOM, SRCEM ILI SNAGOM OSJEĆAJA; I AHAMKAROM, EGOM, SAČINJAVAJU DVADESET I ČETIRI OSNOVNA PRINCIPA STVARANJA.

GRUBO MATERIJALNO TIJELO. Spomenutih pet objekata, koji su negativni atributi pet elektriciteta, međusobnim kombiniranjem proizvode ideju grube materije, koja nam se pojavljuje u pet različitih oblika: Kshiti, čvrsto;; Ap, tekuće; Tejas, vatreno; Marut, plinovito; i Vyoma ili Akasha, eterično. Oni stvaraju vanjski omotač zvan Sthulasarira, grubo materijalno tijelo Purushe, Sina Božjeg.

DVADESET I ČETIRI STARJEŠINE. Ovih pet grubih materija i ranije spomenutih petnaest atributa, zajedno s Manasom, Umom; Buddhiem, Inteligencijom; Chittom, Srcem; i Ahamkarom, Egom, sačinjavaju dvadeset i četiri principa ili Starješine, koji se spominju u Bibliji. Vidi Otkrivenje 4:4.

„Oko prijestolja još vidjeh dvadeset i četiri prijestolja na kojima su sjedila dvadeset i četiri Starca“

Spomenuta dvadeset i četiri principa koji upotpunjavaju kreaciju Tame, Maye, predstavljaju samo razvoj Neznanja, Avidye; a to Neznanje, budući da se sastoji samo od ideja, kao što je gore već spomenuto, kao tvorevina nema suštinskog postojanja u stvarnosti, već predstavljaju puku igru ideja Vječne Suštine, Boga, Oca.

SUTRA 13

OVAJ UNIVERZUM JE PODIJELJEN NA ČETRNAEST SFERA, SEDAM SWARGA I SEDAM PATALA.

SEDAM SFERA ILI SWARGA. Ovaj univerzum, već opisan, počinje od Vječne Suštine, Boga i silazi do grube materijalne tvorevine, podijeljen je u sedam različitih sfera, Swargas ili Lokas.

7. SFERA, SATYALOKA. Najistaknutija od svih je Satyaloka, sfera Boga – jedine Stvarne Suštine, Sat, u svemiru. Ni jedno ime ne može je opisati niti bilo što u kreaciji Tame i Svjetla je može imenovati. Zato se ta sfera naziva Anam, Bezimena.

6. SFERA, TAPALOKA. Slijedeća po redu je Tapaloka, sfera Svetog Duha, koji predstavlja Vječno Mirovanje, jer zauvijek ostaje neuznemirena bilo kojom ograničenom idejom. Budući da joj se ne mogu približiti čak ni Sinovi Božji, naziva se Agam, Nedostupna.

5. SFERA JANALOKA. Slijedeća je Janaloka, sfera duhovne refleksije, Sinova Božjih, odakle potječe ideja o odvojenom postojanju Jastva. Pošto ova sfera nadilazi razumijevanje svega što je u kreaciji Tame, Maye, naziva se Alakshya, Neshvatljiva.

4. SFERA, MAHARLOKA. Zatim dolazi Maharloka, sfera Atoma, početak kreacije Tame, Maye, koja odražava Duh. Ova sfera, karika

koja povezuje, predstavlja jedini put između duhovne i materijalne tvorevine i naziva se Dasamadwara, Vrata.

3. SFERA SWARLOKA. Oko ovog Atoma je Swarloka, sfera magnetskih polja, elektriciteta. Ova afera, budući da joj je karakteristika odsutnost svake tvorevine, (čak i organa i njihovih objekata, finijih materijalnih stvari), naziva se Mahasunya, Velika Praznina.

2. SVERA, BHUVARLOKA. Slijedeća je Bhubarloka, sfera električnih svojstava. Pošto su grube materije kreacije potpuno odsutne iz ove sfere, a vidljiva je samo prisutnost finijih, naziva se Sunya, Obična Praznina.

1. SFERA, BHULOKA. Posljednja i najniža sfera je Bhuloka, sfera grube materijalne tvorevine, koja je uvijek svima vidljiva.

SAPTA PATALAS ILI SEDAM CRKAVA. Kao što je Bog stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku, tako je čovjekovo tijelo slika i prilika ovog univerzuma. Materijalno čovjekovo tijelo ima također sedam vitalnih mjesta koja se nazivaju Patalas. Čovjek okrećući se prema sebi i napreduje na ispravan način, opaža Duhovnu Svjetlost na tim mjestima, koja se u Bibliji opisuju kao mnogo crkvi, a svjetlost kao zvijezde koje izgledaju kao mnogo anđela. Vidi Otkrivenje 1:12,13,16,20.

*„I kako se okrenuh, opazih sedam zlatnih svijećnjaka, a među svijećnjacima nekoga slična Sinu Čovječjemu...“
„U svojoj je desnici držao sedam zvijezda...“*

„Sedam zvijezda anđeli su sedam crkava, a sedam svijećnjaka sedam je crkava.“

14 BHUVANA, STADIJA KREACIJE. Spomenutih sedam sfera ili Swarga i sedam Patala sačinjavaju četrnaest Bhuvana, četrnaest stupnjeva kreacije koji se mogu razlikovati.

SUTRA 14

PURUSHA JE POKRIVENA SA PET KOŠA ILI OMOTAČA.

5 KOSHA ILI OMOTAČA. Ova Purusha ili Sin Božji, prekriven je sa pet pokrivača koji se nazivaju Koshe ili Omotači.

SRCE, 1. KOSHA. Prvi od ovih pet omotača je Srce, Chitta, Atom sastavljen od četiri ideje o kojima smo govorili u prethodnom tekstu, koji osjeća ili uživa, predstavljajući na taj način sjedište uživanja, anandea a naziva se Anandamaya Kosha.

BUDDHI, 2. KOSHA. Drugi omotač je magnetsko polje elektriciteta, očitovanje Buddhia, Inteligencije koja određuje što je istina. Kako na taj način predstavlja sjedište znanja, jnana, naziva se Jnanamaya Kosha.

MANAS, 3. KOSHA. Treći omotač je tijelo Manasa, Uma, sastavljen od čulnih organa, o kojima smo govorili, a naziva se Manomaya Kosha.

PRANA, 4. KOSHA. Četvrti je omotač energetsko tijelo, životna snaga ili Prana, koja se sastoji od organa djelovanja koje smo već opisali, a naziva se Pranamaya Kosha.

GRUBA MATERIJA, 5. KOSHA. Peti i posljednji omotač je gruba materija, vanjska odora Atoma, koja postaje Anna, hrana, koja podržava ovaj vidljivi svijet i zato se naziva Annamaya Kosha.

DJELOVANJE LJUBAVI. Kada je akcija Odbijanja, očitovanja Svemogućé Energije, na ovaj način kompletirana, akcija Privlačenja (Svemoguća Ljubav u jezgri Srca) počinje se očitovati. Pod utjecajem ove Svemogućé Ljubavi, Privlačnosti, Atomi privučeni jedan prema drugom, sve se više približavaju, uzimajući eteričnu, plinovitu, vatrenu, vodenu i krutu formu.

NEŽIVO CARSTVO. Tako ovaj vidljivi svijet biva ukrašen suncima, planetima i mjesecima, koje nazivamo neživo carstvo kreacije.

BILJNO CARSTVO. Kad se na ovaj način djelovanje Božanske Ljubavi dovoljno razvije, evolucija Avidye, Neznanja (čestica Tame, Maye, očitovane Svemogućé Energije), počinje se povlačiti. Pošto se na taj način izvanjska odora Atoma, Annamaya Kosha, povuče, počinje djelovati Pranamaya Kosha (omotač sastavljen od organa djelovanja, Karmendriya). To organsko stanje u kojem Atomi obgrljuju jedni druge bliže svom srcu, ukazuje nam se kao biljno carstvo kreacije.

ŽIVOTINJSKO CARSTVO. Kad se povuče Pranamaya Kosha, Manomaya Kosha (omotač sastavljen od Jnanendriya, čulnih organa) izlazi na svjetlo dana. Atomi tad opažaju prirodu izvanjskog svijeta i privlačeći druge Atome različite prirode, formiraju tijela koja su neophodna za uživanje te se tako u kreaciji pojavljuje životinjsko carstvo.

LJUDSKA VRSTA. Kada se povuče Manamoya Kosha, može se opaziti Jnanamaya Kosha (tijelo Inteligencije sastavljeno od elektriciteta). Atom, stekavši moć da razlikuje ispravno od neispravnog, postaje tako čovjek, razumno biće u kreaciji.

DEVATA ILI ANĐEO. Kada je čovjek koji je u svom srcu odnjegovao Božanski Duh, Sveznajuću Ljubav, u stanju povući Jnanamaya Koshu, očituje se najunutarniji omotač, Chitta, Srce (sastavljen od četiri ideje). Čovjek se tada naziva Devata ili Anđeo u kreaciji.

OSLOBOĐENI, SANYASI. Kad se Srce ili najunutarniji omotač također povuče, ne postoji više ništa što čovjeka drži vezanog za ovu tvorevinu Tame, Maya. On tada postaje slobodan, Sanyasi, Sin Božji i ulazi u tvorevinu Svjetlosti.

SUTRA 15, 16

KAO ŠTO, KAD SE PROBUDIMO, OTKRIVAMO DA SU OBJEKTI IZ NAŠEG SNA NESTVARNI, TAKO JE NAŠA PERCEPCIJA U BUDNOM STANJU TAKOĐER NESTVARNA – PREDSTAVLJA SAMO STVAR ZAKLJUČIVANJA.

SAN I BUDNO STANJE. Kad čovjek uspoređi svoje ideje koje se odnose na materijalni svijet, nastale u budnom stanju, sa koncepcijom svojih ideja u snu, sličnost koja među njima postoji spontano ga vodi do zaključka da i ovaj izvanjski svijet nije onakav kao što izgleda. Kad počne tragati za daljnjim razjašnjenjem, on dolazi do zaključka kako su sve njegove koncepcije u budnom stanju samo puke ideje izazvane sjedinjenjem pet objekata čula – negativnih atributa pet unutarnjih elektriciteta – sa pet organa čula, njihovim pozitivnim atributima, uz posredovanje pet organa djelovanja – neutralizirajućih atributa elektriciteta. To se sjedinjenje izvršava djelovanjem Uma (Manasa) i zamišlja ili poima pomoću Inteligencije (Buddhia). Tako postaje jasno da su sve koncepcije koje čovjek stvara u svom budnom stanju samo stvar pukog zaključivanja – Parokshajana.

SUTRA 17

ONO ŠTO JE POTREBNO JE GURU, SPASITELJ, KOJI ĆE NAS PROBUDITI ZA BHAKTI (LJUBAV, PREDANOST) I ZA OPAŽANJE ISTINE.

KAD ČOVJEK PRONAĐE SAT-GURUA ILI SPASITELJA. Na taj način, kad čovjek svojom Parokshajnom razumije ništavnost ovog vanjskog svijeta, pošto se razvila ljubav njegovog srca, ovaj nebeski dar Prirode, on počinje shvaćati ulogu Ivana Krstitelja, božanske osobe koja je bila svjedok Svjetlosti i svjedočila za Krista. Svaki napredni iskreni tragalac može imati sreću biti u Bogolikom društvu jedne od takvih osoba, koja mu ljubazno može poslužiti kao Duhovni Učitelj, Sat-Guru (Istinski Guru), Spasitelj. Slijedeći usrdno svete pouke ovih božanskih osoba, čovjek postaje sposoban usmjeriti sve organe svojih čula prema unutra, prema njihovom zajedničkom centru – sensoriumu, Trikuti* ili Sushumnadwari, vratima unutarnjeg svijeta – gdje on poima Glas, kao naročito „kucanje“ [Kozmičke Vibracije koja je] u Riječi, Amen, Aum; i vidi od Boga poslano svjetleće tijelo Radhe, simbolizirano u Bibliji kao Prethodnik ili Ivan Krstitelj. Vidi Otkrivenje 3:14,20 i Ivan 1:6,8,23.

„Ovo govori Amen, Vjerni i Istiniti Svjedok, Početak Božjega stvorenja...Evo stojim na vratima i kucam. Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.“
„Pojavi se čovjek, poslan od Boga, kojemu bijaše ime Ivan...On ne bijaše Svjetlo, nego – da svjedoči za Svjetlo...Ja sam – reče – Glas jednoga koji više u pustinji, poravnajte put Gospodnji“

*Trikuti, vrata Sushumne (Sushumnadwar), centralnog kanala Kundalini energije. Točka u centru između obrva (ili Ajna chakra) gdje se sastaju tri Nadiya (kanala kojima struji životna energija.)

GANGA, YAMUNA, ILI JORDAN, SVETE RIJEKE. Posebna priroda tog zvuka, budući da se izliva kao bujica iz neznanih, viših predjela i gubi se u gruboj materijalnoj kreaciji, figurativno je označena od raznih vjera imenima različitih rijeka, koje oni smatraju svetim; kod Hindusa Ganga, Yamuna kod Vaishnava, a Jordan kod Kršćana.

DRUGO ROĐENJE. Uz pomoć svog svjetlosnog tijela, čovjek, vjerujući u postojanje istinske Svjetlosti – života ovog Univerzuma – biva kršten, ili utopljen u svetu rijeku zvuka. To krštenje je, da tako kažemo, drugo rođenje čovjeka i naziva se Bhakti Yoga* i bez nje čovjek nikada ne može razumjeti stvarni unutarnji svijet, kraljevstvo Božje. Vidi Ivan 1:9 i 3:3.

„To bijaše Svjetlo Istinito, koje rasvjetljuje svakog čovjeka koji dođe na ovaj svijet.“
„Zaista, zaista, kažem ti, tko se nanovo ne rodi, taj ne može vidjeti kraljevstva Božjeg.“

*Sjedinjenje s Bogom kroz Ljubav, Privlačenje, koje neprekidno privlači čovjeka prema kraljevstvu Božjem.
(Primjedba Izdavača)

APAROKSHAJNANA, ISTINSKO RAZUMIJEVANJE. U ovom stanju sin čovječji počinje se kajati i okrećući leđa gruboj materijalnoj kreaciji puzi ka svojoj Božanstvenosti, Vječitoj Suštini, Bogu. Kad se zaustavi razvoj Neznanja, čovjek postupno razumijeva pravu prirodu ove tvorevine Tame, Maye, kao puku igru ideja Svevišnje Prirode na svom vlastitom Biću, jedinoj Stvarnoj Suštini. Ovo se istinsko razumijevanje naziva Aparokshajnana.

SUTRA 18

OSLOBAĐANJE (KAIVALYA) ZADOBIJA SE KADA SE OSTVARI JEDINSTVO SVOG BIĆA S UNIVERZALNOM, VRHOVNOM REALNOŠĆU.

SANNYASI ILI KRIST POMAZANIK SPASITELJ. Kad se sav razvoj Neznanja povuče, srce, budući savršeno jasno i pročišćeno, sada ne samo da reflektira Duhovnu Svjetlost, već aktivno očituje tu Svjetlost i budući tako posvećen i pomazan, čovjek postaje Sannyasi ili Krist Spasitelj.* Vidi Ivan 1:33.

„Na koga vidiš da silazi Duh Sveti i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.“

*To je onaj koji postane jedno sa Kristovom Svijesti, odraz svijesti Vječnog Boga Oca u kreaciji, istobitan s Riječju ili Aum-om, Kozmičkom Vibracijom. Takav je oslobođen ili spašen iz tame Maye, iluzije odvojenosti od Oca.

KRŠTEN U RIJECI SVJETLOSTI. Kroz tog Spasitelja sin čovječji ponovo postaje kršten ili utopljen u rijeku Duhovne Svjetlosti i uzdižući se iznad tvorevine Tame, Maye, ulazi u duhovni svijet i postaje sjedinjen sa Abhasa Chaitayom ili Purushom, Sinom Božjim, kao što je to bio slučaj sa Gospodinom Isusom iz Nazareta. To je stanje u kojem je čovjek u vijeke vijekova spašen iz okova Tame, Maye. Vidi Ivan 1:12 i 3:5.

„A svima koji ga primiše dade vlast da postanu djeca Božja, kao i onima koji vjeruju u njegovo ime.“
„Zaista, zaista, kažem ti, tko se ne rodi od vode i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo Božje.“

ŽRTVOVANJE SEBE. Kad čovjek, ulazeći tako u duhovni svijet, postane Sin Božji, on razumijeva univerzalno Svjetlo – Sveti Duh – kao savršenu cjelinu, a svoje Jastvo kao puku ideju koja počiva na djeliću Svjetlosti Aum-a. Tad on sebe žrtvuje Svetom Duhu, oltaru Boga, to jest, napušta ispraznu ideju o svom odvojenom postojanju i postaje jedna integralna cjelina.

KAIVALYA, UJEDINJENJE. Tako postajući jedno s univerzalnim Svetim Duhom Boga Oca, on postaje sjedinjen sa Stvarnom Suštinom, Bogom. Ovo ujedinjenje Jastva sa Vječnom Suštinom, Bogom, naziva se Kaivalya*. Vidi Otkrivenje 3:21.

„Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na mome prijestolju, kao što i ja pobijedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovu prijestolju.“

*Literarno „izolacija“, potpuna neovisnost ili emancipacija kroz jedinstvo s Bogom. (Bilješka Izdavača)

POGLAVLJE 2

Cilj

SUTRA 1

OTUDA POTJEČE ŽELJA ZA OSLOBOĐENJEM.

OSLOBOĐENJE, PRIMARNI CILJ. Kad čovjek, makar i putem zaključivanja, razumije pravu prirodu ove kreacije i pravi odnos koji postoji između njega i te kreacije, kad dalje pojmi svoju potpunu zaslijepljenost utjecajem Tame, Maye koja ga navodi da zaboravi svoje stvarno Ja i donosi mu svu patnju, prirodno je da se želi svog tog zla osloboditi. To oslobođenje od zla, odnosno oslobođenje od okova Tame, Maye, postaje primarni cilj njegovog života.

SUTRA 2

OVA PURUSHA (JIVA,DUŠA), POSTAJE OSLOBOĐENA KAD SE SMJESTI U SVOJE STVARNO JASTVO.

OBITAVANJE U JASTVU JE OSLOBOĐENJE. Kad se čovjek izdigne iznad idejne tvorevine ove Tame, Maye i u potpunosti izađe iz sfere njenog utjecaja, postaje oslobođen od okova i smješta se u svoje pravo Jastvo, Vječni Duh.

SUTRA 3

TAKO JE TO PRESTANAK SVIH BOLI I POSTIGNUĆE KRAJNJEG CILJA (ISTINSKO ISPUNJENJE, BOGO-SPOZNAJA).

OSLOBOĐENJE JE SPASENJE. Dostižući ovo oslobođenje, čovjek biva spašen od svih svojih nevolja i sve želje njegovog srca su ispunjene, tako da je krajnji cilj života postignut.

SUTRA 4

U PROTIVNOM, ROĐENJE ZA ROĐENJEM, ČOVJEK DOŽIVLJAVA BIJEDU NEISPUNJENIH ŽELJA.

ZAŠTO ČOVJEK PATI. Sve dok se, međutim, čovjek poistovjećuje sa svojim materijalnim tijelom i ne uspijeva se smiriti u svom istinskom Jastvu, on osjeća uskraćenost, već prema tome koliko želje njegovog srca ostaju neispunjene. Kako bi ih zadovoljio, on se često mora pojavljivati utjelovljen na pozornici života, podvrgnut utjecaju Tame, Maye i mora propatiti sve nedaće života i smrti ne samo u sadašnjosti, već i u budućnosti.

SUTRA 5, 6

NEVOLJE SU ROĐENE IZ AVIDYE, NEZNANJA. NEZNANJE JE PERCEPCIJA NEPOSTOJEĆEG I ODSUTNOST PERCEPCIJE POSTOJEĆEG.

ŠTO JE NEZNANJE? Neznanje, Avidya, je pogrešna predstava nečeg što ne postoji. Kroz Avidyu čovjek vjeruje kako je ova materijalna kreacija jedina stvar koja suštinski postoji i da izvan nje nema ničega, zaboravljajući kako je ova materijalna tvorevina suštinski ništa i predstavlja puku igru ideja Vječitog Duha, jedine Stvarne Suštine izvan moći poimanja materijalne kreacije. Ovo neznanje ne samo da je nevolja sama po sebi, već je i izvor svih ostalih čovjekovih nevolja.

SUTRA 7-12

AVIDYA, NEZNANJE, IMA DVOSTRUKU SNAGU POLARNOSTI I OČITUJE SE KAO EGOIZAM, VEZANOST, ODBOJNOST I (SLIJEPA) TVRDOGLAVOST.

POMRAČUJUĆA SNAGA MAYE STVARA EGOIZAM I (SLIJEPU) TVRDOGLAVOST; POLARIZIRANA SNAGA MAYE STVARA VEZANOST (PRIVLAČENJE) I ODBOJNOST (ODBIJANJE). EGOIZAM PROIZLAZI IZ NERAZLIKOVANJA IZMEĐU FIZIČKOG TIJELA I STVARNOG JASTVA.

TVRDOGLAVOST JE REZULTAT PRIRODNIH UVJETA (VJEROVANJE U PRIRODU I NJENE ZAKONE KAO KONAČNE, UMJESTO VJERE U SVEUZROČNE MOĆI DUHA).

VEZANOST ZNAČI ŽUDNJA ZA OBJEKTIMA SREĆE. ODBOJNOST ZNAČI ŽELJU ZA UKLANJANJEM OBJEKATA KOJI NAS NE USREĆUJU.

NEZNANJE JE UZROK SVIH NEDAĆA. Kako bi se razumjelo na koji je način Neznanje izvor svih drugih nevolja, trebalo bi se prisjetiti (što

je objašnjeno u prethodnom poglavlju) da je Neznanje, Avidya, samo čestica Tame, Maye, uzeta kao dio i da kao takva posjeduje dvije osobine Maye. Jedna je pamračujuća moć pod čijim je utjecajem čovjek spriječen da shvati bilo što izvan ove materijalne kreacije. Ova pomračujuća moć proizvodi Asmitu ili Egoizam, koji predstavlja poistovjećivanje Jastva sa materijalnim tijelom, koji predstavlja samo razvitak Atoma, čestice univerzalne snage; i Abhinivesu ili slijepu tvrdoglavost u uvjerenju u značaj i krajnju vrijednost materijalne kreacije. Pomoću druge osobine Maye, Neznanja ili Avidye u svom polariziranom stanju proizvodi privlačnost prema objektima, a odbojnost prema nekim drugim. Tako privučeni objekti jesu objekti zadovoljstva i prema njima se formira Vežanost, Raga. Objekti koji se odbijaju jesu objekti koji uzrokuju bol i prema njima se stvara Odbojnost, Dwesha.

SUTRA 13

KORIJEN PATNJE SU EGOISTIČNA DJELA, KOJA (ZASNOVANA NA OBMANI) VODE U BIJEDU.

ZAŠTO JE ČOVJEK VEŽAN. *Utjecajem ovih pet nevolja - Neznanja, Egoizma, Vežanosti, Odbojnosti i Tvrdoglavosti u pogledu materijalne tvorevine - čovjek je potaknut na egoistično djelovanje i uslijed toga pati.*

SUTRA 14, 15

ČOVJEKOV CILJ JE POTPUNA SLOBODA OD PATNJE. KAD JEDNOM PROGNA SVU BOL BEZ MOGUĆNOSTI NJENOG POVRATKA, ON JE POSTIGAO NAJVIŠI CILJ.

VRHOVNI CILJ SRCA. *Za čovjeka je potpuni prestanak patnje, Artha, neposredni cilj srca. Potpuno ukidanje svih tih patnji, bez mogućnosti da se one ikad više vrate, jest Paramartha, krajnji cilj.*

SUTRA 16-21

POSTOJANJE, SVIJEST I BLAŽENSTVO SU TRI ŽUDNJE (LJUDSKOG SRCA).

ANANDA, BLAŽENSTVO, JE STANJE SVIJESTI KOJE SE POSTIŽE NAČINIMA I SREDSTVIMA NA KOJE UKAZUJE SPASITELJ, SAT-GURU. CHITA, ISTINSKA SVIJEST, DOVODI DO POTPUNOG UNIŠTENJA SVIH NEVOLJA I RAZVOJA SVIH VRLINA.

SAT, POSTOJANJE, POSTIGNUTO JE OSTVARENJEM POSTOJANOSTI DUŠE.

ISPUNJENJEM SVIH ŽELJA I UKLANJANJEM SVE PATNJE POSTIŽE SE NAJVIŠI CILJ, PARAMARTHA.

ISTINSKE POTREBE. Čovjek prirodno osjeća veliku potrebu za Postojanjem, Sat; Sviješću, Chit; i Blaženstvom, Ananda. Ovo su stvarne potrebe ljudskog srca i one nemaju ništa s bilo čim što je izvan njegovog Jastva. One su suštinske osobine njegove vlastite prirode, kao što je objašnjeno u prethodnom poglavlju.

KAKO ČOVJEK POSTIŽE BLAŽENSTVO. Kada čovjek ima sreću da stekne naklonost neke božanske osobe, Sat-Gurua (Spasitelja) i predano slijedi njegove svete pouke, on postaje sposoban zadovoljiti sve želje svoga srca i tako može steći zadovoljstvo Anandu, Istinsko Blaženstvo.

KAKO SE JAVLJA SVIJEŠĆ. Kad mu je srce tako zadovoljeno, čovjek postaje sposoban svoju pažnju fokusirati na bilo što i može pojmiti sve aspekte te stvari. Tako se postupno javlja Chit, Svijest o svim očitovanjima prirode, sve do njenog prvog i primarnog očitovanja, Riječi (Amen, Aum), pa čak i o samom njegovom Jastvu.. Uronivši u tu rijeku, čovjek biva kršten i počinje se kajati i okreće se svojoj Božanstvenosti, Vječitom Ocu, odakle je pao. Vidi Otkrivenje 2:5.

„Sjeti se odakle si pao i obrati se.“

KAKO SE OSTVARUJE POSTOJANJE. Budući svjestan svog stvarnog položaja i prirode ove tvorevine Tame, Maye, čovjek stiče apsolutnu moć nad njom i postupno povlači svako razvijanje Neznanja .Na taj način, oslobođen od kontrole ove tvorevine Tame, Maye, on poima svoje Jastvo kao Neuništivu i Vječno Postojeću Stvarnu Suštinu. Tako Sat, postojanje Jastva, izlazi na svjetlo.

KAKO SE POSTIŽE GLAVNI CILJ SRCA. Pošto su ostvarene sve potrebe srca – Sat, Postojanje; Chit, Svjesnost; i Ananda, Blaženstvo – Neznanje, majka zla, biva oslabljeno, a posljedica toga je prestanak zauvijek, svih nevolja ovog materijalnog svijeta, koje su uzroci svih vrsta patnji. Tako je postignut najviši cilj srca.

SUTRA 22

KADA SU SVA ISPUNJENJA NJEGOVE PRIRODE ISPUNJENA, ČOVJEK VIŠE NIJE SAMO ODRAZ BOŽANSKE SVJETLOSTI, VEĆ POSTAJE AKTIVNO UJEDINJEN SA DUHOM. OVO STANJE JE KAIVALYA, JEDINSTVO.

KAKO SE STIČE SPASENJE. Pošto su u ovom stanju zadovoljene sve potrebe i postignut konačni cilj, srce postaje savršeno pročišćeno i umjesto da samo odražava duhovnu svjetlost, ono je aktivno očituje. Budući tako posvećeno ili pomazano Svetim Duhom, postaje Krist, Spasitelj po božanskom pravu. Ulazeći u kraljevstvo Duhovne Svjetlosti, on postaje Sin Božji.

U tom stanju čovjek razumijeva svoje Jastvo kao dio Univerzalnog Svetog Duha i napuštajući ideju o svom odvojenom postojanju, sjedinjuje se sa Vječnim Duhom; što znači da postaje jedan i isti s Bogom Ocem. Ovo ujedinjenje Jastva s Bogom je Kaivalya, što je Konačni Cilj svih stvorenih bića. Vidi Ivan 14:11.

„Vjerujte mi da sam ja u Ocu; i Otac u meni.“

POGLAVLJE 3

Postupak

SUTRA 1-4

YAJNA, ŽRTVOVANJE, ZNAČI POKORA (TAPAS), DUBOKO PROUČAVANJE SEBE (SWADHYAYA) I PRAKSU MEDITACIJE NA AUM (BRAHMANIDHANA).

POKORA JE STRPLJIVOST ILI RAVNODUŠNOST U SVIM UVJETIMA (SMIRENOST USLIJED SUŠTINSKE DUALNOSTI MAYE; HLADNOG I TOPLOG, BOLA I ZADOVOLJSTVA ITD.).

SWADHYAYA, PROUČAVANJE SEBE, SE SASTOJI OD ČITANJA ILI SLUŠANJA DUHOVNE ISTINE, URANJANJA U NJU I FORMIRANJA JASNIH POJMOVA O NJOJ.

(MEDITACIJA NA) PRANAVU, BOŽANSKI ZVUK AUM-A, JEDINI JE PUT DO BRAHMANA (DUHA), OSLOBOĐENJA.

TUMAČENJE STRPLJENJA, VJERE I SVETOG DJELOVANJA. Tapas je religiozno umrtvljivanje ili strpljenje podjednako i u zadovoljstvu i u

patnji. Swadhyaya je sravana, proučavanje s dubokom pažnjom, mananom i zato predstavlja nididhyasanu, stvaranje predstave o istinskoj vjeri u Jastvo; što znači – što sam ja , odakle sam došao, gdje ću otići, zašto sam ovdje i slična pitanja koja se tiču Jastva. Brahmanidhan je krštenje ili stapanje Jastva u struju Svetog Zvuka (Pranava, Aum), što predstavlja sveto djelovanje, kako bi se postiglo oslobođenje i predstavlja jedini put kojem se čovjek može okrenuti svojoj Božanstvenosti, Vječitom Ocu, odakle je pao. Vidi Otkrivenje 2:19.

„Poznam tvoja djela, tvoju ljubav, tvoju vjeru, tvoju uslužnost, tvoju postojanost. Znam da su tvoja posljednja djela brojnija od prijašnjih.“

SUTRA 5, 6

AUM SE MOŽE ČUTI NJEGOVANJEM SRADDHE (PRIRODNE LJUBAVI U SRCU), VIRYE (MORALNE ODVAŽNOSTI), SMRITI (PRISJEĆANJEM NA VLASTITU BOŽANSTVENOST) I SAMADHIEM (ISTINSKOM KONCENTRACIJOM).

SRADDHA JE JAČANJE PRIRODNE LJUBAVI SRCA.

KAKO SE JAVLJA SVETI ZVUK. Ovaj Sveti Zvuk, Pranava Sabda javlja se spontano kroz njegovanje Sraddhe, energičnim nastojanjem prirodne ljubavi srca; Virye, moralne odvažnosti; Smriti, istinskog poimanja svijeta; i Samadhia, istinske koncentracije.

VRLINA LJUBAVI. Ova prirodna ljubav predstavlja glavnu potrebu u postizanju svetog života. Kad se ta ljubav, nebeski dar Prirode, javi u srcu, ona iz sistema uklanja sve uznemirujuće uzroke i smiruje ga do savršeno normalnog stanja, okrepljujući sve životne moći izbacuje sve strane materije – klice bolesti – na prirodan način iz njega, (znojenjem i slično) i tako čovjeka čini savršeno zdravim i tijelom i duhom, osposobljavajući ga da razumije pravilno vodstvo Prirode.

Kad se u čovjeku razvije ta ljubav, ona ga čini sposobnim da razumije pravi položaj svog Jastva, kao i drugih koji ga okružuju. Uz pomoć ovakve ljubavi koja se razvila, čovjek postaje sretan u postizanju Bogolikog društva božanskih osoba i biva zauvijek spašen. Bez te ljubavi, čovjek ne može živjeti na prirodan način, niti je u stanju družiti se sa odgovarajućom osobom radi vlastitog dobra; često biva uznemiren stranim tvarima koje unosi u svoj sistem uslijed grešaka u razumijevanju vodstva Prirode, a kao posljedica toga je tjelesna i duševna patnja. Nikad ne nalazi bilo kakav mir i život mu postaje teret. Zato je odnjegovati ovakvu ljubav, nebeski dar, osnovni uvjet za postizanje svetog oslobođena; bez nje, čovjeku je nemoguće primaći se oslobođenju makar i za jedan korak. Vidi Otkrivenje 2:2-4.

„Poznam tvoja djela, tvoj trud i tvoju postojanost. Znam da ne možeš podnositi zlikovce: iskušao si one koji tvrde da su apostoli, a nisu, i ustanovio si da su lašci.“

„Ustrajan si i neumorno si trpio za moje ime, i nisi klonuo.“

„Ali imam protiv tebe to što si svoju prvu ljubav ostavio.“

SUTRA 7, 8

MORALNA ODVAŽNOST (VIRYA) RAĐA SE IZ SRADDHE, USMJERAVANJEM LJUBAVI PREMA GURUU I U PREDANOM SLIJEĐENJU NJEGOVIH INSTRUKCIJA.

ONI KOJI UKLANJAJU NAŠE NEVOLJE, RASPRŠUJU NAŠE SUMNJE I ULIJEVAJU MIR SU ISTINSKI UČITELJI. ONI IZVRŠAVAJU BOŽANSKI POSAO. NJIMA SUPROTNI (ONI KOJI POVEĆAVAJU NAŠE SUMNJE I POTEŠKOĆE) ŠTETE NAM I TREBA IH IZBJEGAVATI KAO OTROV.

Kao što je objašnjeno u prethodnom poglavlju, ova kreacija suštinski nije ništa drugo nego puka igra pojmova Prirode u jednoj Stvarnoj Suštini, Bogu, Vječnom Ocu, koji je Guru – Svevišnji – u ovom univerzumu. Sve stvari ove kreacije nisu dakle ni od kakve druge supstance, nego od ovog Gurua, Uzvišenog Oca, Samog Boga, a opažaju se kao mnoštvo uslijed mnogostrukih aspekata igre Prirode. Vidi Ivan 10:34 i Psalmi 82:6.

**„Isus im odvrati, Ne stoji li pisano u vašem Zakonu, Ja rekoh, bogovi ste?“
„Rekoh doduše, Vi ste bogovi i svi ste sinovi Višnjega.“**

Od svih stvari u našoj kreaciji, objekt koji nas oslobađa naše patnje i sumnje i ulijeva nam mir, ma kako beznačajan bio, bio živ ili neživ, zaslužuje naše krajnje poštovanje. Čak i ako je to objekt najdubljeg prezira drugih, on se mora prihvatiti kao Sat, (Spasitelj) a njegovo društvo kao Bogoliko. Ono što vodi do suprotnih posljedica, što uništava naš mir i donosi nam patnju, treba se smatrati kao Asat, propast svega dobrog i treba ga izbjegavati. Indijski mudraci imaju uzrečicu:

[Neki smatraju da božanstva borave u vodi (tj. u prirodnim elementima) dok učenici misle da borave na nebu (u astralnom svijetu); nerazumni ih traže u drveću i kamenju (tj. u slikama i simbolima), ali Yogi nalazi Boga u svetištu svog vlastitog Jastva.]

Kako bi postigli oslobođenje, ljudi za svog Spasitelja biraju objekte koje su u stanju razumjeti u skladu sa stupnjem svog razvoja. Tako općenito gledano, ljudi misle kako je bolest najgora nedaća; a pošto voda, kada se primjenjuje kako treba, može otkloniti bolest, neznanice mogu kao svoje Božanstvo izabrati samu vodu.

Filozofi, sposobni da shvate unutarnju električnu Svjetlost koja sja u njima, uviđaju kako ljubav njihovog srca snažno teče ka Svjetlosti koja ih oslobađa od svih uzroka uznemirenja, smiruje njihov sistem u normalno stanje i osnažuje njihove životne moći, čineći ih savršeno zdravim i tijelom i duhom. Tako oni prihvaćaju tu Svjetlost kao svoje Božanstvo i Spasitelja.

Neuki ljudi u svojoj slijepoj vjeri mogu prihvatiti komadić drveta ili kamen za svog Spasitelja ili Božanstvo u vanjskom svijetu, za koje će se razviti prirodna ljubav njihovog srca dok ih svojom snažnom težnjom ne oslobodi od svih uznemirujućih uzroka, smiri njihov sistem u normalno stanje i osnaži njihove životne moći. Upućeni, s druge strane, budući imaju potpunu kontrolu nad čitavim materijalnim svijetom, Svoje Božanstvo ili Spasitelja nalaze u Jastvu, a ne negdje u vanjskom svijetu.

POŠTUJTE GURUA S DUBOKOM LJUBAVLJU. Biti u društvu s Guruom ne znači samo biti u njegovoj fizičkoj prisutnosti (što je ponekad nemoguće), već uglavnom znači imati ga u srcu i biti jedno s njim u načelu i uskladiti se s njim.

Ovu misao je izrazio Lord Bacon: „Mnoštvo nije društvo, više je galerija lica.“ Nadalje, biti u društvu s Bogolikim objektom znači povezati se s njim Sraddhom, ljubavlju svoga srca, pojačanom u onom smislu u kom smo ranije objasnili, čuvajući u svom umu njegovu pojavu i osobine, razmišljajući o njima i slijediti njegove upute kao janje. Vidi Ivan 1:29.

„Evo Jaganjca Božjeg koji uzima grijehe svijeta!“

Čineći tako, kad čovjek postane sposoban razumjeti uzvišeni položaj svoje božanske braće, on može biti sretan što ostaje u njihovom društvu i osigura pomoć bilo kojeg od njih kog bi izabrao za svog Duhovnog Učitelja, Sat-Gurua, Spasitelja.

Dakle, da zaključimo, Virya ili moralna hrabrost može se steći njegovanjem Shradde, odnosno predajom svoje prirodne ljubavi svom Učitelju, držeći se stalno njegovog društva (u već obrazloženom, unutarnjem osjećanju) i slijedeći s ljubavlju njegove svete upute koje on slobodno i spontano daje.

SUTRA 9-11

MORALNA ODVAŽNOST JE OJAČANA PRIDRŽAVANJEM YAME (MORALNOSTI ILI SAMOKONTROLE) I NIYAME (RELIGIOZNIH PRAVILA).

YAMA UKLJUČUJE NE-POVRJEĐIVANJE DRUGIH, ISTINOLJUBIVOST, NE-KRAĐU, SUZDRŽANOST I ODSUTNOST POHLEPE.

NIYAMA ZNAČI ČISTOĆU TIJELA I UMA, BITI ZADOVOLJAN U SVIM OKOLNOSTIMA, I POSLUŠNOST (SLIJEĐENJE GURUOVIH UPUTA).

Čvrstoća moralne odvažnosti može se postići razvijanjem Yame, religiozne uzdržanosti: suzdržavanjem od okrutnosti, nepoštenja, žudnji, neprirodnog življenja i nepotrebnih posjedovanja; i Niyamom, pridržavanjem religioznih uputa: čistoćom tijela i uma – čišćenjem tijela izvana i iznutra od svih stranih materija koje svojim previranjem stvaraju razne vrste bolesti u sistemu i čišćenjem uma od svih dogmi i predrasuda koje stvaraju uskogrudnost – zadovoljstvo u svim okolnostima; i poslušnost prema svetim poukama božanskih osoba.

ŠTO JE PRIRODNO ŽIVLJENJE? Da bismo razumjeli što je prirodno življenje, bilo bi neophodno da ga razlikujemo od onog što je neprirodno. Život ovisi o izboru (1) hrane, (2) boravištu, (3) društvu. Kako bi živjele prirodno, niže životinje su u stanju sebi izabrati ove stvari uz pomoć instinkta i prirodnih čuvara koji su postavljeni na ulazima čula – organa vida, sluha, dodira, mirisa i okusa. Kod čovjeka su, međutim ti organi u tolikoj mjeri izvitopereni neprirodnim životom od samog djetinjstva, da se

veoma malo može pouzdati u njihov sud. Prema tome, kako bismo razumjeli što su naše prirodne potrebe, moramo se osloniti na promatranje, eksperiment i razum.

ŠTO JE ZA ČOVJEKA PRIRODNA HRANA? Da bismo odabrali svoju prirodnu hranu, najprije moramo svoje promatranje usmjeriti na sustav organa koji pomažu u ishrani i varenju, odnosno, vilicu i digestivni trakt; na prirodne sklonosti koje životinje vode ka njihovoj hrani; i na ishranu mladih.

PROMATRANJE ZUBI. Promatranjem zubi, vidimo da su kod mesojeda sjekutići malo razvijeni, ali su zato očnjaci izuzetne duljine, glatki i zaoštreni, kako bi zgrabili plijen; kutnjaci su također zaoštreni; njihovi se šiljci, međutim, ne susreću, već pristaju jedan do drugog, kako bi razdvojili mišićna vlakna. Kod biljojeda, sjekutići su veoma razvijeni, očnjaci su zakržljali, iako se ponekad razvijaju u oružje, kao kod slonova, kutnjaci su plosnati i snabdjeveni caklinom samo sa strane. Kod plodojeda, svi zubi su približno iste visine, kupasti i tupi (očito nisu namijenjeni da zgrabe plijen, već za snažan pritisak). Kutnjaci su plosnati i snabdjeveni caklinom na vrhu, kako bi spriječili oštećenje koje bi nastalo poprečnim kretanjem, ali nisu zaoštreni da bi pomagali u žvakanju mesa. Kod svejeda, kao što je medvjed, sjekutići slične kao na one kod biljojeda, očnjaci su kao kod mesojeda, a kutnjaci su i šiljasti i plosnati, kako bi poslužili dvostrukoj svrsi. Ako sad promatramo zube kod čovjeka, dolazimo do zaključka kako oni ne slične ni na zube mesojeda, ni na zube biljojeda, ni na zube svejeda. Oni su sasvim nalik zubima plodojeda. Razuman je zaključak, dakle, da je čovjek plodojed.

PROMATRANJE PROBAVNOG TRAKTA. Ako promatramo probavni trakt, vidimo da su crijeva mesojeda 3 do 5 puta dulja od njihovog tijela, mjereno od usta do anusa; a želudac im je skoro okrugao. Crijeva biljojeda su 20 do 28 puta dulja od njihovog tijela, želudac je izdužen i složene građe. Kod plodojeda, crijeva su 10 do 12 puta dulja od tijela; želudac je nešto veći nego kod mesojeda i ima produžetak u dvanaesniku, koji služi kao drugi želudac. Točno je takav oblik probavnog trakta kod ljudi, iako anatomija kaže da su ljudska crijeva 3 do 5 puta dulja od tijela – ona griješi, jer tijelo mjeri od glave do pete, umjesto od usta do anusa. I ovdje, dakle, možemo izvesti zaključak da je čovjek, po svemu sudeći, plodojed.

PROMATRANJE ČULNIH ORGANA. Promatranjem prirodne težnje čulnih organa, pokazatelja koji određuju što je hranjivo, pomoću kojih se sve životinje upravljaju ka svojoj hrani, vidimo da mesojed, kad nađe svoj plijen, postaje toliko ushićen da mu se oči sjaje, odvažno grabi plijen i pohlepno loče krv koja šiklja; sasvim suprotno tome, biljojed odbijaju čak i svoju prirodnu hranu, ostavljajući je netaknutu, ako je čak i malo poprskana krvlju.

Njihovo čulo mirisa i vida pomaže im da izaberu travu i drugo raslinje, koje sa zadovoljstvom jedu. Slično, kod plodojeda, vidimo kako ih njihova čula upravljaju ka plodovima sa drveća ili u polju. Kod ljudi svih rasa nalazimo da ih njihova čula mirisa, sluha, itd. nikad ne vode dotle da zakolju neku životinju; baš naprotiv, oni ne mogu podnijeti čak ni prizor takvog ubijanja. Uvijek se preporuča da se klaonice smjeste daleko od grada; ljudi često donose stroge propise koji zabranjuju nepokrivene transporte svježeg mesa. Može li se, dakle, meso označiti kao prirodna čovjekova hrana, kad su i njegove oči i nos toliko protiv njega, sve dok ne budu obmanute ukusom začina, soli, šećera i slično? Sa druge strane, kako nam je očaravajući miris voća, na čiji nam i sam izgled često ide voda na usta! Isto se tako može primijetiti da razne vrste žita i korijenja posjeduju ugodan miris i okus, mada slab, čak i kad su sirove. I opet, iz ovih promatranja dovedeni smo do zaključka kako je čovjeku bilo namijenjeno da se hrani plodovima.*

*„I doda Bog: Evo, dajem vam sve bilje što se sjemeni, po svoj zemlji, i sva stabla plodonosna što u sebi nose svoje sjeme, neka vam budu za hranu!“ Postanak 1:29. (Bilješka Izdavača)

PROMATRANJE HRANJENJA MLADIH. Promatrajući ishranu mladih, nedvosmisleno utvrđujemo da je mlijeko hrana novorođenčeta. Iz majčinih grudi ne teče dovoljno mlijeka ako ona ne uzima voće, žitarice i povrće kao svoju prirodnu hranu.

UZROCI BOLESTI. Iz svih ovih promatranja, dakle, razumno se može izvući samo jedan zaključak, a to je da su razne žitarice, voće, korijenje, a za piće – mlijeko i čista voda, izloženost zraku i suncu, su najbolja prirodna hrana za čovjeka. Ova se hrana, budući odgovara probavnom sustavu, kad se uzme u skladu sa njegovim mogućnostima, dobro sažvače i pomiješa sa pljuvačkom, uvijek lako asimilira.

Druge su vrste hrane za čovjeka neprirodne i kako nisu u skladu s probavnim sustavom, neizbježno su mu strane; kad dospiju u želudac, ne asimiliraju se pravilno. Budući su pomiješane sa krvlju, nagomilavaju se u organima izlučivanja i drugim organima koji im nisu prilagođeni. Kada ne nalazi svoj izlaz vani, po zakonu gravitacije, takva hrana se taloži u naborima tkiva i fermentirajući stvara bolest., mentalnu ili fizičku pa konačno dovodi do prerane smrti.

RAZVOJ DJECE. Eksperiment također dokazuje kako ishrana nerazdražujućom hranom, prirodnom za vegetarijanca, gotovo bez izuzetka zadivljujuće odgovara razvoju djece, kako fizičkom tako i mentalnom. Njihov se um, razumijevanje, volja, osnovne sposobnosti, narav i opća građa također pravilno razvijaju.

PRIRODNI ŽIVOT SMIRUJE STRASTI. Nalazimo kako drastične mjere, kao što su pretjeran post, kažnjavanje ili samostanska izolacija rijetko daju željeni učinak kada se koriste radi suzbijanja seksualne strasti. Eksperiment, međutim, pokazuje da čovjek lako može prevladati te strasti, najvećeg neprijatelja moralnosti, prirodno

živući na hrani koja ne razdražuje, a o kojoj smo već govorili. Tako čovjek stiče smirenost uma za koju svaki psiholog zna da je najpoželjnija za mentalne aktivnosti i jasno razumijevanje, kao i za razborit način mišljenja.

SPOLNA ŽELJA. Ovdje je potrebno još nešto kazati o prirodnom instinktu razmnožavanja, koji je, uz instinkt za samoodržanjem, najjači u životinjskom tijelu. Seksualna želja, kao i druge želje, ima normalno i nenormalno ili bolesno stanje; ovo posljednje nastaje jedino kao posljedica stranih materija nagomilanih neprirodnim življenjem, kao što je već spomenuto. Spolna želja je za čovjeka veoma točan termometar koji pokazuje stanje njegovog zdravlja. Ova je želja nasilno izbačena iz svog normalnog stanja nervnom nadraženošću koja je posljedica pritiska stranih materija nagomilanih u sistemu, što napreže spolni aparat i najprije se očituje kao pojačana spolna želja praćena postupnim opadanjem potencije.

Ova spolna želja, u svom normalnom stanju, čovjeka čini sasvim slobodnim od svih uznemirujućih žudnji i vrlo rijetko djeluje na organizam (budeći želju za zadovoljenjem) samo povremeno. I ovdje eksperiment pokazuje da je ova želja, kao i sve druge želje, uvijek normalna kod pojedinca koji vode prirodan život, kao što je spomenuto.

KORIJEN DRVA ŽIVOTA. Spolni organ – čvor važnih živaca ekstremiteta, posebno simpatičkih i kičmenih živaca (koji su glavni živci u trbuhu) koji su svojom povezanošću sa mozgom, u stanju oživjeti čitav sistem – u određenom smislu predstavlja korijen drva života. Čovjek koji je dobro upućen u pravilnu uporabu seksa u stanju je svoje tijelo i um održati u dobrom zdravlju i proživjeti sasvim ugodan život.

Praktična učenja o spolnom zdravlju se ne iznose, zato što ljudi ovu stvar drže nečistom i nepristojnom. I tako zaslijepljeno, čovječanstvo više voli prirodu pokriti velom zato što mu izgleda nečista, zaboravljajući da je ona uvijek čista, a sve što je nečisto i neodgovarajuće leži u ljudskim predodžbama, a ne u samoj prirodi. Jasno je, prema tome, da čovjek, ne znajući opasnost od zlouporabe seksualne moći, a budući prisiljen na pogrešnu praksu nervnim podražajima koji proizlaze iz neprirodnog življenja, u životu pati od mučnih bolesti i na kraju postaje žrtva prerane smrti.

ČOVJEKOVO OBITAVALIŠTE. Drugo, o mjestu obitavanja. Lako možemo razumjeti, kad osjetimo nelagodu ulazeći u pretrpanu sobu, pošto smo udisali svjež zrak na vrhu planine ili u prostranom polju ili vrtu, kako atmosfera grada ili bilo kojeg gusto naseljenog mjesta predstavlja sasvim neprirodno boravište. Svježja atmosfera vrhova planina, polja, vrta ili suhog mjesta pod drvećem koje pokriva veliku površinu, koja se slobodno provjetrava svježim zrakom, predstavlja pravo čovjekovo boravište u skladu s Prirodom.

DRUŠTVO KOJE BI TREBALI NJEGOVALI. Kao treće, tu je i društvo u kojem bi trebali boraviti. I u ovom slučaju, ako slušamo naloge svoje savjesti i obraćamo se svojim prirodnim sklonostima, odjednom ćemo otkriti da smo skloni onim osobama čiji magnetizam na nas djeluje harmonično, koji smiruje naš sistem, iznutra ojačava našu životnost, razvija našu prirodnu ljubav, oslobađajući nas tako patnje i u nas ulijeva mir. To će reći, trebali bi biti u društvu Sat-a ili Spasitelja, a trebali bi izbjegavati Asat, koji su ranije opisani. Držeći se društva Sat-a (Spasitelja) u stanju smo uživati u savršenom zdravlju, tjelesnom i mentalnom, a naš život se produljuje. Ako, s druge strane, zanemarimo upozorenja Majke Prirode, ne slušajući naloge naše čiste savjesti i držimo se društva onih koje smo opisali kao Asat, rezultat će biti suprotan; naše zdravlje biti će ugroženo, a život će nam se skratiti.

NEOPHODNOST PRIRODNOG ŽIVLJENJA I ČISTOĆE. Prema tome prirodno življenje pomaže u prakticiranju Yame, asketskog uzdržavanja, kako je ranije objašnjeno. Budući je čistoća uma i tijela podjednako važna u prakticiranju Niyame, asketskog pridržavanja određenih zahtjeva, potrebno je dati sve od sebe da se ta čistoća postigne.

SUTRA 12-18

OVAKO NASTAJE ROPSTVO.

OSAM OKOVA ILI LANACA JESU MRŽNJA, STID, STRAH, TUGA, OSUĐIVANJE, RASNE PREDRASUDE, PONOS NA SVOJE PORIJEKLO I USKOGRUDNOST.

UKLANJANJE OSAM OKOVA VODI KA VELIKODUŠNOSTI SRCA. NA Taj Način, Čovjek Postaje Spreman Da Prakticira Asanu, Pranayamu i Pratyaharu, i Uživa Život Kućedomaćina, (ispunjava sve svoje želje i tako ih se oslobađa).

ASANA ZNAČI STABILAN I PRIJATAN POLOŽAJ TIJELA. PRANAYAMA ZNAČI KONTROLU NAD PRANOM, ŽIVOTNOM SNAGOM. PRATYAHARA ZNAČI POVLAČENJE OSJETILA OD VANJSKIH OBJEKATA.

OSAM NISKOSTI SRCA. Kad se jednom dostigne čvrstoća moralne odvažnosti, ona uklanja sve prepreke na putu ka spasenju. Tih prepreka ima osam vrsta, a to su mržnja, stid, strah, žalost, osuda, rasne predrasude, ponos na porijeklo i sužen osjećaj za poštenje. To su osam niskosti ljudskog srca.

BUĐENJE VELIKODUŠNOSTI SRCA. Uklanjanjem tih osam prepreka javlja se Viratwam ili Mahattwam (velikodušnost srca), koja čini čovjeka spremnim da vježba Asane (ostajanje u postojanom i ugodnom položaju), Pranayamu (kontrolu nad pranom, nesvjesnog

nervnog elektriciteta) i Pratyaharu (preusmjeravanje voljnog nervnog toka prema unutra). Ove prakse osposobljavaju čovjeka da zadovolji svoje srce uživajući u objektima čula koji su namijenjeni za Garhasthyasrama (život kućedomaćina).

VRIJEDNOST PRANAYAME. Čovjek može aktivirati voljne živce kad god želi i pružiti im odmor kad god je umoran. Kad je svim tim živcima potreban odmor, on prirodno zaspi i zahvaljujući tom snu, svi ti voljni živci, budući osvježeni, ponovo mogu raditi punom snagom. Njegovi ne-voljni živci, međutim, neovisno od njegove volje, neprestano rade sami od njegovog rođenja. Kako nad njima nema kontrolu, uopće ne može utjecati na njihovo djelovanje. Kad se ovi živci umore, oni također žele odmor i prirodno zaspu. Ovaj san ne-voljnih živaca naziva se Mahanidra, veliki san, ili smrt. Kada se to desi, cirkulacija, disanje i druge vitalne funkcije su zaustavljene i materijalno tijelo se počinje raspadati. Nakon nekog vremena, kada je veliki san, Mahanidra završen, čovjek se budi, sa svim svojim željama i ponovo se rađa u novom tijelu kako bi ostvario različite težnje. Na taj način čovjek sebe vezuje za život i smrt i ne uspijeva dostići konačno spasenje.

KONTROLA NAD SMRĆU. Ako je čovjek, dakle u stanju vladati tim ne-voljnim živcima pomoću već spomenute Pranayame, on može zaustaviti prirodno raspadanje materijalnog tijela, a ne-voljnim živcima (srcem, plućima i drugim vitalnim organima) daje povremeni odmor, kao što to s voljnim živcima čini u snu. Poslije takvog odmora uz pomoć Pranayame, ne-voljni živci su osvježeni i rade s obnovljenom životnošću.

Kao što poslije spavanja, kad se odmaraju voljni živci, čovjeku nije potrebna pomoć da se prirodno probudi, tako se i poslije smrti, u kojoj je uživao potpuni odmor, on se prirodno budi za život u novom tijelu na zemlji. Ako čovjek može „umrijeti“, tj. svjesno staviti cjelokupan svoj nervni sistem, voljni i ne-voljni, u odmor svaki dan vježbom Pranayame, cijeli njegov fizički sistem će raditi s velikom snagom.

Život i smrt su pod kontrolom yogija koji ustraje u praksi Pranayame. Na taj način, on svoje tijelo čuva od preranog propadanja koje se događa većini ljudi i može ostati u svom sadašnjem fizičkom obliku koliko god želi, imajući tako vremena da odradi svoju karmu u jednom tijelu i ispuni (i tako ih se oslobodi) sve raznolike želje svoga srca. Budući da je konačno pročišćen, od njega se ne traži da se ponovo vrati u ovaj svijet *Maye, Tame, niti* da doživi „drugu smrt“. Vidi I Korinćanima 15:31, i Otkrivenje 2:10, 11.

„Iz dana u dan mrem, tako mi slave, koja ste vi, braćo – što je imam u Kristu Isusu (Kristova svijest), Gospodinu našem“

„Ostani vjeran do smrti i dat ću ti vijenac – život!...Pobjedniku sigurno neće nauditi druga smrt.“

NEOPHODNOST PRATYAHARE. Čovjek uživa u nekoj stvari kada to želi. Ako u vrijeme tog uživanja on, međutim, svoje čulne organe pomoću kojih uživa usmjeri prema objektu svoje želje, nikad ne

može biti zadovoljan, a njegova se želja dvostruko pojačava. Nasuprot tome, ako svoje čulne organe može usmjeriti prema svom Jastvu u stanju je svoje srce odmah zadovoljiti. Tako je praksa već spomenute Pratyahare, promjene smjera voljnih živaca prema unutra, poželjan put da se ispune svjetovne želje. Čovjek se mora stalno nanovo rađati dok se sve njegove zemaljske žudnje ne istroše i on se oslobodi svih želja.

NEOPHODNOST ASANE. Čovjek nije u stanju osjećati pa čak ni ispravno misliti, ako mu um nije u stanju zadovoljstva; a različiti dijelovi ljudskog tijela su tako skladno raspoređeni da se, čak ako se povrijedi i najmanji dio, poremeti cijeli sistem. Zato je, da bi se nešto razumjelo, tj. da bi se neka stvar jasno osjetila srcem, vježba spomenutih Asana, postojanih i ugodnih položaja, neophodna.

SUTRA 19-22

SMRITI, ISTINSKO POIMANJE, VODI KA SPOZNAJI ČITAVE KREACIJE. SAMADHI, ISTINSKA KONCENTRACIJA, OMOGUĆUJE ČOVJECU DA NAPUSTI INDIVIDUALNO ZARAD UNIVERZALNOG. ODATLE NASTAJE SAMYAMA („OGRANIČAVANJE“ ILI SAVLADAVANJE SEBIČNOG JASTVA), POMOĆU KOJEG ČOVJEK DOŽIVLJAVA AUM, VIBRACIJU KOJA OTKRIVA BOGA. TADA JE DUŠA KRŠTENNA U BHAKTI YOGI (PREDANOSTI). TO JE STANJE BOŽANSTVENOSTI.

SMRITI, ISTINSKO POIMANJE. Kad čovjek postane stručnjak za već spomenute vježbe, on postaje sposoban pojmiti ili osjetiti sve stvari u ovoj tvorevini svojim srcem. To istinsko poimanje naziva se Smriti.

SAMADHI, ISTINSKA KONCENTRACIJA. Usmjeravajući čvrsto pažnju na bilo koji objekt promatranja, kad se čovjek toliko poistovjeti s njim, kao da je lišen svoje individualne prirode, on postiže stanje Samadhia ili istinske koncentracije.

PRANAVA SABDA, RIJEČ BOŽJA. Kad čovjek sve svoje čulne organe usmjeri ka njihovom zajedničkom centru, senzorijsku ili Sushumnadwari, vratima unutaršnjeg svijeta, on opaža svoje Bogom poslano svjetlosno tijelo, Radhu ili Ivana Krstitelja i čuje neobičan zvuk „kuckanja“, Pranava Sabdu, Riječ Božju. Vidi Ivan 1:6,7,23.

„Pojavi se čovjek, poslan od Boga, kojemu bijaše ime Ivan.“
„On dođe kao svjedok da svjedoči za Svjetlo, da svi vjeruju po njemu.“
„J sam – reče – Glas jednoga koji viče u pustinji.“

SAMYAMA, KONCENTRACIJA JASTVA. Opazivši to, čovjek prirodno vjeruje u postojanje prave Duhovne Svjetlosti i povlačeći svoje ja iz vanjskog svijeta koncentrira svoje jastvo na senzorijsku. Ta se koncentracija jastva naziva Samyama.

BHAKTI YOGA ILI KRŠTENJE, DRUGO ČOVJEKOVO ROĐENJE. Pomoću te Samyame ili koncentracije jastva na senzorijsku, čovjek biva kršten

ili potopljen u svetu rijeku Božanskog Zvuka. Ovo se krštenje naziva Bhakti Yoga. U tom stanju čovjek okajava, tj. okrećući se od ove grube materijalne kreacije Tame, Maye, penje se natrag prema svojoj Božanstvenosti, Vječnom Ocu, odakle je jednom pao i prolazeći kroz sensorije, vrata, ulazi u unutarnju sferu, Bhubarloku. Taj ulazak u unutarnji svijet predstavlja čovjekovo drugo rođenje. U tom stanju on postaje Devata, božansko biće.

SUTRA 23

(PRIJEVOD ISTI KAO I KOMENTAR.)

PET STANJA LJUDSKOG SRCA. *Ovo su pet stanja ljudskog srca: tamno, pokrenuto, postojano, predano i čisto. Po tim različitim stanjima srca ljudi se klasificiraju i određuje se njihovo mjesto na evolutivnoj ljestvici.*

SUTRA 24

U TAMNOM STANJU SRCA, ČOVJEK GAJI POGREŠNO RAZUMIJEVANJE (O SVEMU). OVO JE STANJE REZULTAT AVIDYE, NEZNANJA I STVARA SUDRU (ČOVJEKA NAJNIŽE KASTE). ON MOŽE SHVATITI SAMO IDEJE MATERIJALNOG SVIJETA. OVO STANJE UMA PREVLADAVA U KALI YUGI, MRAČNOM DOBU CIKLUSA.

TAMNO SRCE. *U tamnom stanju srca čovjek pogrešno razumijeva, to jest, misli da je ovaj grubi materijalni dio kreacije jedina prava suština koja postoji i da pored nje nema ničeg drugog. To je, međutim, suprotno istini, kao što je već objašnjeno i predstavlja puku posljedicu Neznanja, Avidye.*

SUDRA ILI KASTA SLUGA. *U ovom se stanju čovjek naziva Sudra i pripada kasti sluga, jer tada je njegova prirodna dužnost da služi ljude viših kasta kako bi sebi osigurao njihovo društvo i tako svoje srce pripremio da dosegne viši stupanj.*

Kali Yuga, mračni ciklus. *To stanje čovjeka se naziva Kali; i kad se u bilo kojem sunčevom sustavu čovjek u cjelini nalazi u tom stanju i obično je lišen snage da ga prevlada, kaže se da je čitav taj sustav u Kali Yugi, mračnom ciklusu.*

SUTRA 25, 26

PRELAZEĆI PREKO PRVOG STADIJA BRAHMINOG PLANA, ČOVJEK TEŽI ZA PROSVJETLJENJEM I PRELAZI U PRIRODU KSHATRIYA (RATNIČKU) KASTU.

POKRENUT JE EVOLUCIJSKOM SILOM U BORBI ZA ISTINOM. TRAŽI GURUA I POŠTUJE NJEGOVE BOŽANSKE SAVJETE. TAKO KSHATRIYA POSTAJE SPREMAN ZA BORAVAK U SVJETOVIMA VIŠEG RAZUMIJEVANJA.

POKRENUTO SRCE. Kad čovjek postane nešto prosvjetljeniji, on uspoređi svoje iskustvo koje se odnosi na materijalnu tvorevinu, sakupljenu u budnom stanju, sa svojim iskustvima iz snova, razumijevajući da je ovo drugo samo ideja, počinje sumnjati u suštinsko postojanje onog prvog. Njegovo je srce tada pokrenuto kako bi saznalo pravu prirodu univerzuma i boreći se da razjasni svoju sumnju, traga za dokazima koji će odrediti što je istina.

KSHATRIYA, KASTA RATNIKA. Na ovom stupnju čovjek se naziva Kshatriya ili pripadnik jedne od vojnih kasta; a boriti se, na gore opisan način, postaje njegova prirodna dužnost. Obavljanjem te dužnosti on može postići unutarnje viđenje prirode kreacije i pravo znanje o njoj.

SANDHISTHALA – MJESTO IZMEĐU VIŠEG I NIŽEG. Ovo Kshatriya stanje čovjeka naziva se Sandhithala, mjesto između višeg i nižeg. U tom je stanju ljudima, koji počinju žudjeti za pravim znanjem, potrebna uzajamna pomoć; tako se uzajamna ljubav, osnovna potreba za stjecanje spasenja, javlja u srcu.

Snažnom težnjom te ljubavi čovjek se odano druži sa onima koji uništavaju nevolje, razgone sumnje i osiguravaju mu mir i tako izbjegava sve ono što donosi suprotne rezultate; on također znanstveno proučava spise božanskih osoba.

KADA ČOVJEK NALAZI SAT-GURUA, SPASITELJA. U ovom stanju čovjek postaje sposoban ocijeniti pravu vjeru i razumjeti stvarni položaj božanskih osoba i tada može biti sretan da sebi osigura bogoliko društvo nekih od njih koji će ljubazno stati uz njega kao njegov Duhovni Savjetnik, Sat-Guru ili Spasitelj. Slijedeći privrženo sveto učenje, on uči usredotočiti svoj um, usmjerava svoje čulne organe prema njihovom zajedničkom centru, sensoriju, Sushumnadwai, vratima unutarnje sfere. Tamo opaža svjetlosno tijelo Ivana Krstitelja ili Radhe i čuje sveti Zvuk (Amen, Aum) kao struju ili rijeku; i biva „utopljen“ ili kršten u njoj, vraća se svojoj Božanstvenosti, Vječnom Ocu, kroz različite Loke ili sfere kreacije.

SUTRA 27

SEDAM JE SVJETOVA ILI LOKA KREACIJE: BHU, BHUVAR, SWAR, MAHAR, JANA, TAPO I SATYA. (OVA ZEMLJA I „ZEMALJSKO“ STANJE ČOVJEKOVE SVIJESTI NAZVANI SU BHULOKA.)

SEDAM LOKA. Na putu prema Božanstvenosti nalazi se sedam sfera ili stadija kreacije, prema Orijentalnim mudracima opisanih kao Swarge ili Like, kao što je opisano u poglavlju I:13. To su Bhuloka, sfera grube materije; Bhuvarloka, sfera fine materije ili atributa elektriciteta; Swarloka, sfera magnetskih polja i aura ili elektriciteta; Maharloka, sfera magneta, atoma; Janaloka, sfera Duhovnih Refleksija, Sinova Božjih; Tapoloka, sfera Svetog Duha, Univerzalnog Duha; i Satyaloka, sfera Boga, Vječite Supstance, Sat. Od ovih sedam nivoa, prva tri (Bhuloka, Bhuvarloka i Swarloka)

obuhvaćaju materijalnu tvorevinu, carstvo Tame, Maye; a posljednja tri (Janaloka, Tapoloka i Satyaloka) obuhvaćaju duhovnu tvorevinu, carstvo Svjetlosti. O Maharloki ili sferi Atoma, pošto se nalazi u sredini, govori se kao o „vratima“ koja povezuju ovo dvoje – materijalnu i duhovnu tvorevinu – i naziva se Dasamadwara, deseta vrata ili Brahmarandhra, put ka Božanstvenosti.

SUTRA 28

ULAZEĆI U BHUVARLOKU („ZRAK“ ILI „SVIJET POSTOJANJA“) ČOVJEK POSTAJE DVIJA ILI „DVAPUT ROĐEN“. ON RAZUMIJE DRUGI DIO MATERIJALNE KREACIJE, KOJI JE SASTAVLJEN OD FINIJIH, SUPTILNIJIH SILA. OVO STANJE UMA PREVLADAVA U DWAPARA YUGI.

DVIJA ILI DVAPUT ROĐEN. Kad se čovjek, bivajući kršten, počne kajati i vraćati Vječnom Ocu i povlačeći svoje jastvo iz grubog materijalnog svijeta, Bhuloke, uđe u svijet fine materije, Bhuvarloke, kaže se da pripada kasti Dvija ili dvaput rođenih. U tom stanju on razumije svoje unutarnje elektricitete, drugi dio kreacije sastavljen od finijih materija; i razumije da postojanje vanjskog, suštinski nije ništa drugo do puko sjedinjavanje njegovih finijih unutarnjih objekata čula (negativnih atributa elektriciteta) sa njegovih pet čulnih organa (pozitivnih atributa) kroz pet organa djelovanja (neutralizirajućih atributa) uzrokovanih djelovanjem njegovog uma i svijesti (svjesnosti).

POSTOJANO SRCE. Ovo stanje čovjeka je Dwapara; a kad to postane prirodno i opće stanje ljudskih bića u bilo kojem solarnom sustavu, kaže se da je čitav taj sustav u Dwapara Yugi. U tom Dwapara stanju srce postaje postojano.

Ako čovjek nastavi u ovako krštenom stanju, ostajući utopljen u svetoj struji, on postupno dolazi do stanja zadovoljstva u kojem njegovo srce potpuno napušta ideju o vanjskom svijetu i postaje predano unutarnjem svijetu.

SUTRA 29

U SWARLOKI („NEBU“), ČOVJEK JE SPOSOBAN RAZUMJETI MISTERIJE CHITTE, MAGNETSKOG TREĆEG DIJELA MATERIJALNE KREACIJE. ON POSTAJE VIPRA (SKORO SAVRŠENO BIĆE). OVO STANJE UMA PREVLADAVA U TRETA YUGI.

PREDANO SRCE. U ovom predanom stanju čovjek, povukavši svoje jastvo iz Bhuvarloke, svijeta električnih svojstava, dolazi do Swarloke, svijeta magnetskih svojstava, elektriciteta i polja; on tako postaje sposoban razumjeti Chittu, Srce, magnetski treći dio kreacije. To Srce, Chitta, kako je objašnjeno u poglavlju 1, jest oduhovljeni Atom, Avidya ili Neznanje, dio Tame, Maye. Čovjek, razumijevajući tu Chittu, postaje sposoban razumjeti čitavu Tamu,

samu Mayu, čiji je Chitta dio, kao i cijela kreacija. Kaže se da čovjek tada pripada kasti Vipra ili gotovo savršenih bića. Takvo stanje ljudskih bića se naziva Treta; a kad to postane opće stanje ljudskih bića, prirodno u bilo kojem solarnom sustavu, za cijeli sustav se tada kaže da je u Treta Yugi.

SUTRA 30

KROZ ISTINSKO KAJANJE ČOVJEK DOSTIŽE MAHARLOKU („VELIKI SVIJET“). ON VIŠE NIJE PODLOŽAN UTJECAJU NEZNANJA, MAYE I POSTIŽE ČISTO SRCE. ON ULAZI U PRIRODNU KASTU BRAHMANA („ZNALACA BRAHME“). OVO STANJE UMA PREVLADAVA U SATYA YUGI.

ČISTO SRCE. Nastavljajući dalje prema Bogu, čovjek se uzdiže do Maharloke, svijeta magneta, Atoma; tada se povlače svi oblici Neznanja, a njegovo srce dolazi do čistog stanja, ispražnjeno od svih vanjskih ideja. Tada čovjek postaje sposoban razumjeti Duhovnu Svjetlost, Brahmnu, Stvarnu Suštinu u univerzumu, koja je posljednji i vječni duhovni dio kreacije. U tom se stanju čovjek naziva Brahmana ili pripadnik duhovne kaste. Ovo stanje ljudskog bića naziva se Satya, a kad ono postane opće stanje ljudi prirodno u bilo kojem solarnom sustavu, kaže se da je čitav taj sustav u Satya Yugi.

SUTRA 31, 32

NE SAMO ODRAŽAVAJUĆI, VEĆ MANIFESTIRAJUĆI DUHOVNU SVJETLOST, ČOVJEK SE UZDIŽE DO JANALOKE, KRALJEVSTVA BOŽJEG.

TADA PRELAZI U TAPALOKU, SFERU KUTASTHA CHAITANYE (KRISTOVE SVIJESTI).

NAPUŠTAJUĆI UZALUDNU IDEJU O SVOJOJ ODVOJENOJ EGZISTENCIJI, ON ULAZI U SATYALOKU, ODAKLE DOSTIŽE STANJE KONAČNOG OSLOBAĐANJA ILI KAIVALYU, JEDINSTVO S DUHOM.

Na taj način, kad srce postane pročišćeno, ono ne samo što odražava, već i očituje Duhovnu Svjetlost, Sina Božjeg; i bivajući na taj način posvećeno ili pomazano Duhom, postaje Krist, Spasitelj. To je jedini način na koji čovjek, pošto je ponovo kršten i utopljen u Duhu, se može uzdići iznad tvorevine Tame i ući u Janaloku, Kraljevstvo Božje; koja je, kreacija Svjetla. U tom se stanju čovjek naziva Jivanmukta Sannyasi, kao Gospodin Isus iz Nazareta. Vidi Ivan 3:5 i 14:6.

*„Zaista, zaista, kažem ti, tko se ne rodi od vode i Duha Svetoga, taj ne može ući u kraljevstvo nebesko.“
„Ja sam put, istina i život – reče mu Isus. – Nitko ne dolazi k Ocu osim po meni.“*

U tom stanju čovjek samog sebe razumije kao puku prolaznu ideju koja počiva na fragmentu univerzalnog Svetog Duha Božjeg, Vječnog Oca, a razumijevajući pravu vrijednost, on sebe žrtvuje u

tom Svetom Duhu, oltaru Božjem; tj. napuštajući uzaludnu ideju o svojoj odvojenoj egzistenciji, on postaje „mrtav“ ili rastopljen u univerzalnom Svetom Duhu; i tako stiže do Tapaloke, područja Svetog Duha.

Na taj način, bivajući jedan i istovjetan s univerzalnim Svetim Duhom Božjim, čovjek postaje sjedinjen sa Samim Vječnim Ocem i tako dolazi do Satyaloke, u kojoj shvaća da cijela ova kreacija suštinski nije ništa drugo nego puka igra ideje njegove osobne prirode i da ništa u svemiru ne postoji osim njegovog vlastitog Jastva. To stanje sjedinjenja se naziva Kaivalya, Jedino Jastvo. Vidi Otkrivenje 14:13 i Ivan 16:28.

„Od sada blago onima koji umiru u Gospodinu!“

„Izišao sam od Oca i došao na svijet. Sada ostavljam svijet i idem k Ocu.“

POGLAVLJE 4

Otkrivenje

SUTRA 1-3

ADEPT SE POSTAJE PROČIŠĆAVANJEM ČOVJEKOVIH TRIJU TIJELA. TO JE ISTO TAKO DOSTIŽNO MILOŠĆU GURUA.

PROČIŠĆENJE DOLAZI KROZ PRIRODU, POKORU I MANTRE. POMOĆU PRIRODE POSTIŽE SE PROČIŠĆENJE GUSTE MATERIJE (FIZIČKOG TIJELA); KROZ POKORU, PROČIŠĆENJE FINE MATERIJE (SUPTILNOG TIJELA); I POMOĆU MANTRI PROČIŠĆENJE UMA.

Status adepta se dostiže pročišćenjem tijela u svim njegovim aspektima. Pročišćenje materijalnog tijela može se postići djelovanjem koje je zajedno s njim stvorila Priroda; kod električnog tijela strpljenjem u svim okolnostima; a kod magnetnog tijela (Chitta, oduhovljeni Atom, Srce) reguliranjem disanja, što se naziva mantra, pročistač uma. Način na koji se ovo pročišćenje odvija može se naučiti pred stopalima božanskih osoba koje su svjedoci Svjetla i nose svjedočanstvo Kristove Svjesnosti.

SUTRA 4, 5

POMOĆU SVETOG DJELOVANJA MANTRE, ZVUK PRANAVE ILI AUM-A POSTAJE ČUJAN.

SVETI ZVUK SE ČUJE NA RAZLIČITE NAČINE, U SKLADU S TIM KOLIKO JE PREDANIK NAPREDOVAO (U PROČIŠĆAVANJU SVOG SRCA).

Kultiviranim podešavanjem daha, kojim upravlja Duhovni Učitelj (Sat-Guru), sveta Riječ (Pranava ili Sabda) se spontano pojavljuje i postaje čujna. Kad se ta mantra (Riječ, Pranava) pojavi, disanje se regulira i zaustavlja se propadanje materijalnog tijela. Pranava se pojavljuje u različitim oblicima na različitim stupnjevima napretka, u skladu s pročišćenjem srca (Chitta).

SUTRA 6

ONAJ KOJI NJEGUJE PRIRODNU LJUBAV SRCA STIČE VODSTVO GURUA I POČINJE SVOJU SADHANU (STAZU DUHOVNE DISCIPLINE) I POSTAJE PRAVARTAKA, INICIRANI.

Već je objašnjeno što je Sat-Guru i kako se stiče njegovo društvo. Kad je čovjek obdaren nebeskim darom čiste ljubavi, prirodno postaje sposoban da izbjegne društvo onog što je Asat, a da u svom društvu zadrži ono što je opisano kao Sat. S ljubavlju se držeći društva Sat-a, on može biti te sreće ugoditi nekom tko bi pristao postati njegov Sat-Guru ili Duhovni Učitelj. Dok se drži njegovog Bogolikog društva, u srcu učenika raste sklonost, Pravritti, da se izbavi iz tvorevine tame, Maye i on postaje Pravartaka, inicirani u praksu Yame i Niyame, asketskog obuzdavanja i pridržavanja načela neophodnih kako bi se postiglo oslobođenje.

SUTRA 7

PRAKSOM YAME I NIYAME, OSAM SLABOSTI LJUDSKOG SRCA NESTAJU, A RAĐA SE VRLINA. ČOVJEK TAKO POSTAJE SADHAKA, ISTINSKI UČENIK, SPREMAN DA DOSTIGNE OSLOBOĐENJE.

Možemo se podsjetiti da prakticiranjem Yame i Niyame osam slabosti nestaju iz ljudskog srca, a u njega ulazi velikodušnost. Na tom stupnju čovjek postaje sposoban za prakticiranje asketskog stava i drugih procesa na koje mu je ukazao njegov Sat-Guru kako bi dostigao oslobođenje. Kad nastavi prakticirati te procese, koji su mu tako pokazani, on postaje Sadhaka ili učenik.

SUTRA 8

ON NAPREDUJE U POBOŽNOSTI, ČUJE SVETI ZVUK AUM I POSTAJE SIDDHA, BOŽANSKA OSOBA.

Imajući u vidu ono što je rečeno u Poglavlju 3, vidjet će se kako učenik, prolazeći kroz različite stadije, postaje sposoban pojmiti različite objekte kreacije u svom srcu; i kako postepeno napreduje kroz stupnjeve meditacije; i kako konačno, usmjeravajući svoju pažnju na sensorij, on opaža poseban zvuk, Pranavu ili Sabdu, svetu Riječ, kad srce postaje božansko, a Ego, Ahamkara ili sin čovječji, postaje stopljen ili kršten u toj struji, a učenik postaje Siddha, adept, božanska osoba.

SUTRA 9

TADA OPAŽA OČITOVANJA DUHA I PROLAZI KROZ SEDAM PATALA LOKA (ILI CENTARA DUŽ KRALJEŽNICE), PROMATRAJUĆI SEDAM RISHIA.

U krštenom stanju (Bhakti Yoge ili Surat Sabda Yoge, zadubljenosti Ega u svetom Zvuku) čovjek se kaje i svoje jastvo povlači od vanjskog svijeta grube materije, Bhuloke, i ulazi u unutarnji svijet fine materije, Bhavarloke, gdje opaža očitovanja Duha, istinske Svjetlosti kao sedam zvijezda u sedam centara ili sedam astralnih svjetlećih mjesta, koja se uspoređuju sa sedam zlatnih svijećnjaka. Te se zvijezde, budući predstavljaju očitovanje istinske Svjetlosti, Duha, nazivaju anđelima ili rishijima, koji se, jedan za drugim, pojavljuju u desnoj ruci sina čovječjeg; tj na njegovom pravom putu prema Božanstvenosti.

Sedam zlatnih svijećnjaka su sedam zlatnih mjesta u tijelu, znanih kao: mozak, sahasrara; medula oblongata, ajna chakra; i pet kičmenih centara – vratni, vishuddha; leđni, anahata; lumbalni (krsni), manipura; sakralni (slabinski) swadhishtana; i trtični, muladhara, gdje se Duh počinje očitovati. Kroz ovih sedam centara ili crkava, Ego ili sin čovječji prolazi svoj put prema Božanstvenosti. Vidi Otkrivenje 1:12, 13, 16, 20 i 2:1.

„I kako se okrenuh, opazih sedam zlatnih svijećnjaka, a među svijećnjacima nekoga slična Sinu Čovječjemu...U svojoj je desnici držao sedam zvijezda.“

„Što se tiče tajanstvenog značenja sedam zvijezda koje si vidio u mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam zvijezda anđeli su sedam crkava, a sedam svijećnjaka sedam je crkava.“

„Ovo govori onaj koji drži sedam zvijezda u svojoj desnici, koji hodi između sedam zlatnih svijećnjaka.“

U ovom krštenom stanju (Bhakti Yoge ili Surat Sabda Yoge) Ego, Surat, sin čovječji, postupno prolazi kroz sedam već spomenutih mjesta, stiže znanje iz tih područja; a kad dovrši putovanje kroz sve te predjele, on poima pravu prirodu svemira. Povlačeći svoje jastvo iz Bhavarloke, fine materijalne tvorevine, on ulazi u Swarloku, izvor sve materije, fine i grube. Tu on opaža svjetleći astralni oblik oko svog Srca, Atoma, prijestolja Duha, Tvorca, snabdjevenog s pet elektriciteta i dva pola, Umom i Inteligencijom, u sedam različitih boja, kao kod duge. U toj sferi elektriciteta, uma i inteligencije, izvora svih objekata čula i organa za njihovo uživanje, čovjek postaje savršeno zadovoljan posjedovanjem svih objekata svojih želja i tako stječe potpuno znanje. Zato je astralni oblik, o kom smo govorili, sa svojim elektricitetima i polovima, od sedam dijelova,

opisan kao zapečaćena škrinja znanja, knjiga sa sedam pečata. Vidi Otkrivenje 4:3 i 5:1.

„A oko prijestolja bio sjajan krug, sličan dugi:“

„Potom u desnici onoga koji je sjedio na prijestolju opazih knjigu ispisanu iznutra i izvana i zapečaćenu sa sedam pečata.“

SUTRA 10

TADA, ZBOG ZNANJA I MOĆI YOGE, ČOVJEK DOBIVA NAJVIŠU VLAST NAD SEDAM SWARGA (NEBESA) ON POSTIŽE OSLOBOĐENJE RASTVARAJUĆI ČETIRI PRVOBITNE IDEJE („ČETIRI MANUSA“ ILI PRVOBITNIH MISLI KOJIMA JE KREACIJA IZNIKLA U POSTOJANJE.

Prolazeći kroz ovu Swarloku, sin čovječji dolazi u Maharloku, mjesto magneta (Atoma), čije su ideje očitovanje (Riječ), Vrijeme, Prostor i čestica (Atom) četiri komponentna dijela. Kao što je već rečeno u poglavlju 1, ova Maharloka predstavlja Avidyu, Neznanje, koje proizvodi ideju o odvojenom postojanju jastva i predstavlja izvor Ega, sina čovječjeg. Otuda, budući je čovjek (manava) potomak Neznanja, a Neznanje je predstavljeno kroz četiri ranije navedene ideje, ove ideje se nazivaju četiri manua, porijekla ili izvora čovjeka.

SUTRA 11

BUDUĆI JE TAKO IZVOJEVAO POBJEDU NAD MOĆIMA TAME I NEZNANJA, ČOVJEK POSTAJE JEDNO S BOGOM.

Maharloka, mjesto Magneta (Atoma), je Brahmarandhra ili Dasamadwara, vrata između dvije tvorevine, materijalne i duhovne. Kad Ego, sin čovječji, dođe do ovih vrata, on spoznaje Duhovnu Svjetlost i biva kršten u njoj. Prolazeći kroz ta vrata, on se uzdiže iznad idejne tvorevine Tame, Maye pa ulazeći u duhovni svijet, prima istinsku Svjetlost i postaje Sin Božji. Tako čovjek, budući Sin Božji prevladava sve okove Tame, Maye i postaje vlasnik svih aiswaryasa, asketskih uzvišenosti. Tih aiswaryasa ima osam vrsta:

ANIMA, moć da se vlastito tijelo ili bilo što drugo smanji po želji, čak do veličine atoma, anu.

MAHIMA, moć da se uveća mahat, vlastito tijelo ili bilo što drugo do proizvoljne veličine.

LAGHIMA, moć da se vlastito tijelo, ili bilo što drugo učini laghu, onoliko lako koliko se želi.

GARIMA, moć da se vlastito tijelo ili bilo što drugo učini garu, onoliko teškim koliko se želi.

PRAPTI, moć apti, postizanje svega što se poželi.

VASITWA, moć vase, stavljanja bilo čega pod kontrolu.

PRAKAMYA, moć da se sve želje, kame, zadovolje nesavladivom moći volje.

ISITWA, moć da se postane Isa, Gospodar nad svime. Vidi Ivan 14:12.

„Zaista, zaista, kažem vam, tko vjeruje u me, i on će činiti djela koja ja činim. Činit će i veća od ovih, jer ja idem k Ocu.“

SUTRA 12

**ZNANJE O EVOLUCIJI, ŽIVOTU I RASTVARANJU VODE TAKO DO
POTPUNOG OSLOBOĐENJA OD OKOVA MAYE, OBMANE. VIDJEVŠI
VLASTITO JASTVO U VRHOVNOM JASTVU, ČOVJEK STIČE VJEČNU
SLOBODU.**

Na ovaj način čovjek, posjedujući Aiswarye, ranije opisane asketske moći, potpuno razumije Vječni Duh, Oca, jedinu Stvarnu Suštinu, kao Jedno, Savršenu Cjelinu, a svoje Jastvo kao puku ideju koja počiva na dijelu te Duhovne Svjetlosti. I shvativši ovo, čovjek potpuno napušta ispraznu ideju o odvojenom postojanju svog Jastva i sjedinjuje se s Njim, Vječnim Duhom, Bogom Ocem. Ovo sjedinjenje s Bogom je Kaivalya, konačni cilj čovjekov, kao što je objašnjeno u ovoj raspravi.

Vidi Otkrivenje 3:21.

„Pobjedniku ću dati da sjedne sa mnom na mome prijestolju, kao što i ja pobijedih i sjedoh sa svojim Ocem na njegovu prijestolju.“

Zaključak

**lugom,
odozgo;**

„Ljubav vlada dvorom, taborom,

Ljudima odozdo i svecima

Jer ljubav je raj, a raj je ljubav.“*

* (Strofa 2 iz 3. pjevanja poeme „Balada o Posljednjem Minstrelu, Sir Walter Scott-a.)

Moć ljubavi pjesnik je divno opisao u citiranoj strofi. Na prethodnim stranicama je jasno pokazano da izreka „Ljubav je Bog“ nije samo

uzvišeno pjesničko osjećanje već i izreka o jednoj vječnoj istini. Bez obzira kojoj vjeri čovjek pripada i bez obzira na njegov položaj u društvu, ako ispravno njeguje ovaj vladajući princip koji je prirodno usađen u srcu, može biti siguran kako se nalazi na pravom putu i da će se izbaviti od lutanja u ovoj tvorevini Tame, Maye.

Na prethodnim stranicama je pokazano kako se može odnjegovati ljubav, kako se ona njegovanjem razvija i kako, kad je razvijena, jedino na taj način čovjek može naći svog Duhovnog Učitelja čijom pomoću postaje ponovo kršten u svetoj rijeci, žrtvujući svoje Jastvo na oltaru Boga, postaje sjedinjen sa Vječnim Ocem u vijeke vjekova.

Ova se kratka knjiga zato završava ozbiljnim pozivom čitatelju da nikad ne zaboravi ovaj veliki cilj života. Po riječima prosvijetljenog mudraca, Shankaracharye:

„Život je uvijek nesiguran i nepostojan, kao kap vode na listu lotosa. Društvo božanske osobe, čak i na trenutak, može nas spasiti i otkupiti.“

O Autoru

Swami Sri Yukteswar, idealni primjer drevnog naslijeđa prosvijetljenih rishia Indije, slavljen je kao Jnavatar („inkarnacija mudrosti“) od ljudi širom svijeta koje je inspirirao svojim životom i učenjem. Očitovao je samospoznaju i božansko postignuće, što je godinama bio najviši cilj tragalaca za Istinom.

NJEGOV RANI ŽIVOT

Rođen 1855. kao Priya Nath Karar u Seramporeu (blizu Calcutte), Swami Sri Yukteswar je bio jedini sin Kshetranatha i Kadambini Karar. Njegov otac, Kshetranath, bio je bogat poslovni čovjek, a njegova porodica je u tom okrugu posjedovala nekoliko velikih imanja.

Iako je bio još dječak, njegov prodorni intelekt i žeđ za znanjem bili su vidljivi. Ali, kao što je često slučaj sa velikim umovima, uvidio je da mu je formalno obrazovanje bilo više smetnja nego pomoć; zato njegova akademska obuka nije bila potpuna.

Kshetranath Karar umro je dok mu je sin još bio dječak. Zbog toga je već u ranim godinama Priya Nath morao preuzeti odgovornost za upravljanje porodičnim zemljišnim posjedima. Oženio se kao mladić, ali mu je žena umrla nekoliko godina kasnije; a njegovo jedino dijete, kćer, umrla je kao mlada žena ne dugo nakon svoje udaje.

Priya Nathova potraga za istinom odvela ga je velikom učitelju Lahiri Mahasayi iz Benaresa koji je uzdigao svetu nauku Kriya Yoga meditacije kao najefikasnije sredstvo za dostizanje ostvarenja Boga, i koji je prvi otvoreno poučavao drevnu nauku u suvremenom dobu. Uz pomoć vodstva Lahiri Mahasaye i vlastite prakse Kriya Yoge, Sri Yukteswar je dostigao vrhovno duhovno stanje, u kojem čovjek, kako to sam opisuje u knjizi „Sveta Nauka“, „potpuno napušta ispraznu ideju o odvojenom postojanju svog Jastva i sjedinjuje se s Njim, Vječnim Duhom, Bogom Ocem. To sjedinjenje s Bogom je Kaivalya, krajnji čovjekov cilj“.

PISANJE SVETE NAUKE

Sri Yukteswar je spoznao da bi sinteza duhovnog naslijeđa Istoka s Naukom i tehnologijom Zapada mnogo doprinijela ublažavanju materijalne, psihološke i duhovne patnje suvremenog svijeta. Bio je uvjeren da bi se razmjenom najfinijih pozitivnih osobina obje kulture mogao ostvariti ogroman napredak, individualni i svjetski. Te je ideje kristalizirao 1894. značajnim susretom s Mahavatar Babajiem, guruom Lahiri Mahasaye. Sri Yukteswar je ovako ispričao o tom značajnom susretu: (Citat iz „Autobiografije jednog Yogija,“ poglavlje 36, Paramhansa Yoganande.)

„Dobrodošao, Swamiji“, reče Babaji ljubazno.

„Gospodine“, odgovorih naglašavajući, „ja nisam swami.“

„Oni koje po Božjem nalogu obdarim naslovom swamija, nikada taj naslov ne odbacuju.“ Svetac mi se obraćao jednostavno, ali iz njegovih riječi zvučalo je duboko uvjerenje. Smiješeći se svom iznenadnom unapređenju u drevni red swamija, poklonio sam se stopalima očito velikog i anđeoskog bića u ljudskom liku, koje me tako počastilo... (Mahant, poglavar, Buddh Gaya kasnije je Sri Yukteswara formalno uveo u red swamija.)

„Vidim da te zanima Zapad jednako kao i Istok.“ Babadžijevo lice sjalo je od odobravanja. „Osjetio sam da suosjećaš sa svim ljudima bili oni na Istoku ili na Zapadu. Zato sam te i pozvao ovamo.

„Istok i Zapad moraju pronaći zlatni srednji put koji se sastoji od djelovanja i aktivnosti,“ nastavio je.

„Indija mora mnogo naučiti od Zapada na području materijalnog razvoja. Za uzvrat ona će Zapad podučiti univerzalnim metodama koje će omogućiti da se religiozna uvjerenja zasnuju na nerazorivim temeljima yogijske znanosti.

Ti, Swamiji, odigrat ćeš ulogu u budućoj skladnoj razmjeni između Istoka i Zapada. Za nekoliko godina poslat ću ti učenika kojega ćeš obučiti za širenje yoge na Zapadu. U Americi i u Europi vidim potencijalne svece koji čekaju da budu probuđeni...

„Molim te swamiji, da preuzmeš još jedan zadatak,“ rekao je veliki učitelj. „Napiši kratku knjižicu o osnovnom jedinstvu koje leži u temeljima kršćanskih i hinduističkih svetih spisa. Paralelnim citatima pokaži kako su nadahnuti Božji sinovi govorili iste istine koje su sada pomračene sektaškim razlikama.“

Vrativši se u Serampore, Sri Yukteswar je započeo pisanje. „U noćnoj tišini bavio sam se poredbom Biblije i spisa Sanatan Dharme,* prisjećao se kasnije on. „Navodeći riječi blagoslovljenog Gospodina Isusa, pokazao sam da su njegova učenja u suštini jedno s otkrivenjima Veda. Zahvaljujući milosti mog paramgurua, moja je knjiga – Sveta Nauka, za kratko vrijeme završena.“**

*Literarno, „vječna religija,“ ime dano temeljima Vedskog učenja koja su temelj Hinduizma.

**Guru nečijeg gurua; u ovom slučaju, Mahavatar Babaji.

OBUKA UČENIKA

S godinama, Swami Sri Yukteswar je počeo primati učenike radi duhovne obuke. Njegov obiteljski dom u Seramporeu postao je njegovo duhovno boravište; kasnije je izgradio još jedan ashram, kraj mora u Puriji, tri stotine milja južno od Kalkute.

1910. Sri Yukteswar je sreo učenika kojeg je Babaji obećao poslati radi širenja Yoge na Zapadu: Mukunda Lal Ghosh, kojem je Sri Yukteswar kasnije dao redovničko ime Paramhansa Yogananda. U svojoj „Autobiografiji jednog Yogija, Paramhansaji detaljno opisuje mnoge godine svoje duhovne discipline pod vodstvom Swami Sri Yukteswara, dajući fascinantno biografski portret svog Gurua, iz kojeg potječu slijedeći kratki opisi:

„Svakodnevni život u asramu tekao je glatko, bez čestih promjena. Moj se guru budio prije zore. Ležeći, a ponekad i sjedeći na postelji ulazio bi u stanje samadhija...*

*Doslovno „usmjeriti prema jednom ili dovesti zajedno.“ Samadhi je nadsvjesno stanje ekstaze u kojoj yogi shvaća istovjetnost individualizirane duše i kozmičkog duha.

„Nije bilo doručka. Najprije dugačka šetnja obalama Gange. Kako se živo sjećam tih jutarnjih šetnji sa svojim guruom. Lako ih dozivajući u sjećanje često sam opet kraj njega. Dok rano jutarnje sunce grije rijeku, odzvanja njegov glas bogat izvornom istinom.

Zatim se kupamo, a onda jedemo podnevni obrok. Pripremanje tog obroka, a u skladu s učiteljevim svakodnevnim uputama, bio je zadatak mladih učenika i oni su ga pomno izvršavali. Moj je guru bio vegetarijanac. No prije nego što se zaredio jeo je i jaja i ribu. Učenicima je savjetovao da slijede neki jednostavan način prehrane za koji se pokazalo da odgovara njihovoj tjelesnoj konstituciji.“

„Poslije podne dolazili su posjetioci. Rijeka se bez prestanka ulijevala iz svijeta u mirni asram. Prema svim gostima moj guru ophodio se ljubazno i uljudno. Učitelj – onaj koji je sebe spoznao i ostvario kao sveprisutnu dušu, a ne kao tijelo ili ego – u svim ljudima opaža upadljivu sličnost!“

„Popodnevni gosti ponekad bi zaostali do poslije osam sati, sata za večeru. Moj guru nije se ispričavao i išao jesti sam. Iz njegovog asrama nitko nije odlazio gladan ili nezadovoljan. Sri Yukteswar nikada nije bio zbunjen neočekivanim posjetom ili zbog njega u neprilici. Po njegovim domišljatim uputama učenici su od oskudnih ostataka hrane znali pripremiti gozbu. Ipak, bio je štedljiv. Svojim skromnim sredstvima dobro je gospodario. „Protegni se prema pokrivaču“, često je govorio. „Rastrošnost će ti donijeti samo neugodnosti.“ Bilo da se radilo o ugošćavanju ili o gradnji i popravku asrama, ili o nekom drugom praktičnom poslu, učitelj je pokazivao originalnost stvaralačkog duha.“

„Tihi večernji sati često bi sa sobom donijeli neku od guruovih besjeda, bogatstvo kojih vrijeme ne može uništiti. Mudrost je odmjeravala i klesala svaku njegovu izreku. Profinjeno samopouzdanje karakteriziralo je njegov jedinstveni način izražavanja. Govorio je kao nitko drugi koga sam poznao. Prije nego što bi mislima dopustio da se odjenu haljom govora, vagao bi ih na osjetljivoj vagi diskriminacije. Činilo se da se suština istine koja je iz njega izlazila poput mirisnog isparavanja duše, može čak i fizički opaziti. Uvijek sam bio svjestan da sam u prisutnosti žive Božje manifestacije. Od težine njegove božanstvenosti glava mi se pred njim automatski prigibala.“

„Sri Yukteswar rijetko bi svojom pažnjom počastio neku drugu knjigu osim svetih spisa. Ipak uvijek je bio upoznat sa posljednjim znanstvenim otkrićima. Brilljantan kozer uživao je sa svojim gostima izmjenjivati mišljenje o bezbrojnim temama. Njegov uvijek spreman humor i obijestan smijeh oživljavali su svaki razgovor. Često ozbiljan, učitelj nikada nije bio mračno raspoložen. „Tražiti Boga ne znači izobličiti lice“, govorio je. „Mislite uvijek na to kako je susret s Bogom pogreb svih žalosti.“

„Među filozofima, profesorima, pravnicima i učenjacima koji su dolazili u asram, neki su očekivali kako će susresti ortodoksnog bogomoljca. Nadmoćan osmijeh ili tolerantno podrugljiv pogled znao je odati da došljaci ne očekuju više od nekoliko otrcanih pobožnosti. To što su nerado odlazili pokazivalo je, međutim da su

se uvjerali kako Sri Yukteswar točno poznaje njihovo specijalizirano područje znanja.“

„Među Sri Yukteswarovim učenicima bio je i velik broj liječnika. „Onaj koji je proučio fizičke zakone, lako će istražiti i zakone duše“, govorio im je. „Neposredno iza strukture tijela skriven je suptilni spiritualni mehanizam.“

„Zakoni upravljaju svime što je stvoreno“, zaključio je Sri Yukteswar. „Principi koji djeluju u vanjskom svemiru i koje učenjaci mogu otkriti, zovu se prirodni zakoni. Ima međutim suptilnijih zakona koji upravljaju spiritualnim zakonima i unutarnjim carstvima svijesti. Ti principi mogu se spoznati znanošću yoge. Učitelj, koji je spoznao samoga sebe, a ne fizičar jest čovjek koji razumije istinsku prirodu materije. Posluživši se tim znanjem Krist je mogao vratiti slugi uho kad mu ga je jedan od učenika odsjekao.“

„Učitelj je s divnom jasnoćom tumačio kršćansku Bibliju. Ja sam od svog Hindu Gurua, nepoznatog u kršćanskim krugovima, naučio opažati besmrtnu suštinu Biblije. Nikada, ni na Istoku ni na Zapadu, nisam čuo nikog drugog tko bi kršćanske spise tumačio s tako dubokim duhovnim uvidom kao Sri Yukteswar.“

„Svojim učenicima savjetovao je da u sebi ujedine vrline Istoka i Zapada. On sam bio je po izvanjskim običajima izraziti Zapadnjak ali, u sebi spiritualni Orijentalac. Hvalio je napredne, domišljate i higijenske navike Zapada i religiozne ideale koje su stoljećima Istok obavijali aureolom.“

„Sri Yukteswar je po prirodi bio povučen i trezven. U njegovoj osobi nije bilo ničeg od duhom odsutnog i slaboumnog vizionara. S nogama čvrsto na zemlji, a s glavom u zaklonu nebesa divio se praktičnim ljudima. „Svetost nije tupost! Božanske percepcije ne čine čovjeka bespomoćnim“, običavao je govoriti. „Izražavanjem vrline u aktivnosti inteligencija se maksimalno razvija.“

„Sri Yukteswarova intuicija bila je toliko prodorna da je on često odgovarao na neizrečenu misao, ne obazirući se na ono što je čovjek kazao...“

Božanska pronicljivost svjetovnom je uhu neugodna. Učitelj nije bio popularan među površnim učenicima. Mudri, kojih je uvijek malo, duboko su ga poštivali. Usuđujem se reći da bi Sri Yukteswar bio najtraženiji učitelj u Indiji, da nije bio tako otvoren i strog na riječima...“

„Zaprepastio sam se kad sam vidio kako čovjek tako žestoke naravi može u sebi biti tako miran. Učitelj je savršeno odgovarao vedskoj definiciji Božjeg čovjeka: „Nježniji od cvijeta kad se radi o blagosti, snažniji od groma kad su ugroženi principi.“

„Često sam razmišljao o tome kako je moj veličanstveni učitelj lako mogao biti car ili ratnik pred kojim bi drhtao svijet, da se usmjerio na svjetovni uspjeh i slavu. Umjesto toga odabrao je da juriša na

one unutarnje utvrde gnjeva i samoljublja, pad kojih je čovjekova veličina.“

1920. Swami Sri Yukteswar je poslao Paramhansa Yoganandu u Ameriku, u misiju o kojoj je prije mnogo godina govorio Mahavatar Babaji – da onima koji traže istinu širom svijeta učini pristupačnim oslobađajuću nauku Kriya Yoge. U tu svrhu, Sri Yogananda je osnovao **Self-Realization Fellowship (Društvo Samoostvarenja), međunarodno udruženje sa sjedištem u Los Angelesu. Tijekom tri decenije provedene na Zapadu, govorio je pred brojnom publikom, u najvećem broju Američkih velikih gradova; napisao je brojne knjige i pripremio sažete lekcije yoge za učenje kod kuće. Pored toga, obučio je učenike redovnike da nastave duhovni i humanitarni rad koji su mu povjerili Mahavatar Babaji i Swami Sri Yukteswar.**

Uvažavajući posvećeno služenje i dostignuća svog učenika u Americi, Sri Yukteswar je u nekoliko prilika pisao Yoganandi. Slijedeći odlomci iz dva ovakva pisma, napisanih sredinom 1920-tih godina, daju jasan uvid u božanski odnos bliskosti i ljubavi koji je postojao između ove dvije velike duše:

„Dijete mog srca , o Yogananda!

Topim se od radosti dok gledam (na fotografijama) tvoje učenike Yoge iz raznih gradova. Kada čujem za tvoje metode pojanja, iscijeljujućih vibracija i božanskih iscijeljujućih molitvi, ne mogu a da ti od srca ne zahvalim.

*** * ***

Toliko mi je drago što vidim fotografiju zdanja na Mount Washingtonu, da to ne mogu izraziti riječima. Moja duša bi željela doletjeti i sve to vidjeti. Naporno si radio, kako bi mogao biti Božji instrument za to ostvarenje. Nastavi raditi onako kako želiš. Među nama nikada ne može biti nikakve razlike u mišljenjima...

Pošto se vratim u Serampore, mogao bih pokušati dobiti putovnicu za „put oko svijeta“, ali kakvo je stanje s ovim tijelom izgleda kako to neće biti moguće učiniti. Volio bih napustiti moje tijelo pored tebe, u tom mjestu. U toj misli nalazim veliku radost.

Što se Purija tiče, odredi tko će za njega preuzeti brigu. Milošću Gurua , ja se dobro osjećam, ali povlačim se iz svih administrativnih poslova vezanih za različite centre. Više ne mogu obavljati sve te detaljne poslove. Ovo je početak mojih zadnjih napora vezanih za poslove organizacije...Nestrpljivo te očekujem.“

NJEGOVI POSLJEDNJI DANI I ODLAZAK

Kako je Sri Yukteswar i previdio, nije bila volja Božja da otputuje u Ameriku. Niti je Yoganandaji bio u stanju otrgnuti se od svojih brojnih odgovornosti kako bi posjetio Indiju. Konačno, 1935. primivši neodložan intuitivni poziv od svog Gurua – nagovještaj kako se dani njegovog Gurua primiču kraju – Yoganandaji se na godinu dana vratio u Indiju. Pratila su ga dvojica američkih učenika. Slijedeći zapis jednog od njih, Richard Wrighta, predstavlja jedan od malobrojnih opisa Sri Yukteswarjia perom jednog Zapadnjaka:

„Sa svečanom poniznošću ušao sam s Yoganandajijem u dvorište unutar asramskih zidova. Srca su nam brzo tukla dok smo se penjali starim cementnim stepenicama po kojima se zacijelo penjalo nebrojeno mnoštvo tražitelja istine. Unutarnja napetost sve je više rasla. Pred nama se na vrhu stepenica tiho pojavio veliki učitelj, Swami Sri Yukteswarji, plemenitog držanja kakvo dolikuje mudracu. Srce mi se nadimalo kao da će puknuti od blaženstva što sam u njegovoj uzvišenoj blizini...

Posve neočekivano i sam sam pao na koljena pred učitelja, te dodirujući mu stopala, žuljevita od vremena i služenja, i pokušavajući izraziti svoju ljubav i zahvalnost, primio njegov blagoslov. Onda sam ustao i ugledao dva lijepa duboka oka kako žare unutarnjim uvidom i blistaju od radosti...

Njegovu svetost mogao sam vidjeti u srdačnom osmijehu i blistavim očima. Jedno od svojstava, koje se lako moglo razabrati u njegovom veselom ali ozbiljnom razgovoru, jest uvjerenost u ono što govori – znak mudraca, koji zna da zna, jer poznaje Boga. Njegova velika mudrost, veliki cilj i odlučnost vidljivi su u svakom pogledu.

Obučen je jednostavno u uobičajeni dhoti i košulju, koji su oboje jednom bili jarke narančaste boje. Proučavajući ga s poštovanjem od vremena do vremena, opazio sam da je snažne atletske građe, očvrsnule od kušnji i žrtava odricanja. Držanje mu je kraljevsko. Kreće se uspravno i dostojanstveno. Smijeh mu je žovijalan i dolazi u valovima duboko iz prsiju, i od njega mu se cijelo tijelo trese i podrhtava.

Lice i pojava upadljivi su po snazi. Kosa, razdijeljena po sredini bila je srebrnasto sijeda oko glave, da bi prelazeći u srebrnasto crnu, na ramenima završavala kovrčama. Brada i brkovi su mu slabi, pa ipak mu uljepšavaju lice, te su kao i njegov značaj istodobno i duboki i lagani. Nakošeno čelo, koje kao da traži nebesa, dominira njegovim božanskim licem. Snažnim pogledom gledao je iz očiju okruženih eterično plavim krugovima...Dok miruje usta su mu stroga, ali sa blagom primjesom nježnosti.“

Mada je po svojim vanjskim pokazateljima Sri Yukteswarovo zdravlje izgledalo odlično, vrijeme da napusti tijelo se primaklo. Krajem 1935. Pozvao je k sebi Yoganandu.

„Moja zadaća na zemlji je završena, ti je moraš nastaviti.“ Učitelj je govorio mirno, a oči su mu bile spokojne i blage.

„Molim te, pošalji nekog da preuzme brigu o našem asramu u Puriju“, nastavio je Sri Yukteswar. „Sve ostavljam u tvojim rukama. Ti ćeš brod svoga života i života organizacije uspješno dovesti do božanskih obala.“

Veliki Guru je ušao u mahasamadhi (yogijev posljednji , svjesni izlazak iz tijela) 9. ožujka 1936. U Puriju.

Amrita Bazar Patrika, vodeći list u Calcutti, objavio je njegovu sliku i slijedeći izvještaj:

Bhandara obred prilikom sahrane Srimat Swamija Sri Yukteswara Girija održan je 21. ožujka u Puriju. Obredu su prisustvovali mnogobrojni učenici.

Jedan od najvećih tumača Bhagavad-gite, Swami Maharaj bio je veliki učenik Yogiraja Sri Shyame Charana Lahirija Mahasaye iz Benaresa. Swami Maharaj bio je utemeljitelj nekoliko Yogoda Sat-sanga (društava za samospoznaju) centara u Indiji, te veliko nadahnuće za cijeli yoga pokret, što ga je na Zapad prenio Swami Yogananda, njegov najveći učenik. Sri Yukteswarove proročke moći i duboka spoznaja bile su te koje su nadahnule Swamija Yoganandu da prijeđe ocean te u Americi širi poruku indijskih učitelja.

Njegova tumačenja Bhagavad-gite i ostalih svetih spisa svjedoče o dubini Sri Yukteswarovog shvaćanja filozofije, i istočne i zapadne, i ostaju jasan pokazatelj jedinstva između Istoka i Zapada. Kako je vjerovao u jedinstvo svih vjera, Sri Yukteswar Maharaj osnovao je Sadhu Sabha (Društvo svetaca). Zajedno s voditeljima različitih vjeroispovijesti i sekti želio je u religiju uvesti znanstveni duh. U času odlaska za svoga je nasljednika na mjestu predsjednika Sadhu Sabhe imenovao Swamija Yoganandu.

Odlaskom tako velikog čovjeka Indija je danas zaista siromašnija. Neka svi oni koji su imali sreću da budu u njegovoj blizini, budu ispunjeni istinskim duhom indijske kulture i sadhane (duhovne discipline) koja je u njemu bila utjelovljena.

NJEGOVA OSTAVŠTINA ČOVJEČANSTVU

Probuđena duša koja dolazi u prisutnost Apsoluta spoznaje Boga kao jedinu Realnost i vidi prolazne scene života i smrti kao dio maye, iluzije – božanske drame odigrane u sveprisutnosti Kozmičkog Tvorca. Nakon svog odlaska, Sri Yukteswar je svijetu dao posljednje duboko svjedočanstvo istine koju je tako jezgrovito opisao u svojoj Svetoj Nauci.

Dok se Yogandaji, žaleći gubitak voljenog gurua, pripremao za svoj povratak u Ameriku, pred njim se ponovo pojavio Sri Yukteswar u uskrsnom obličju. Ovo čudesno iskustvo i Sri Yukteswarovo

otkrivenje prave prirode kozmičkog stvaranja, života nakon smrti i nastavka duhovne evolucije besmrtne duše – predstavlja predmet čitavog jednog poglavlja Autobiografije jednog Yogija, Paramhansa Yoganande.

„Sad sam ti Yogananda otkrio istinu o svom životu, smrti i uskrsnuću,“ rekao je Sri Yukteswarji svom voljenom učeniku. ;Ne žali za mnom. Radije svuda proširi vijest o mom uskrsnuću...To će uliti novu nadu u srca zemaljskih sanjača pritisnutih bijedom i uplašeni smrću.“

„Predugo je čovjek slušao mračni pesimizam svojih „prah si“ dušobrižnika, nesvjesnih nepobjedivosti duše, „ napisao je Yogananda o ovom svom božanskom iskustvu sa Swami Sri Yukteswarom. Svojim životom i širenjem svoje mudrosti, kao i svojom smrću i slavnim dokazom svog uskrsnuća, veliki Jnanavatar je ostavio čovječanstvu u nasljedstvo uzvišenu viziju urođene ljudske božanstvenosti, kao besmrtne djece jednoga Boga.